

Doprinos katoličkoga vjeronauka razvoju samostalnosti i odgovornosti učenika

Vjeronauk je u proteklih 26 godina ne samo pronašao svoje mjesto u hrvatskome društvu i postao najznačajnijim redovitim oblikom evangelizacijske prisutnosti Crkve i njezina navjesticijeljskoga poslanja u društvu, nego je vjeronauk stekao i prepoznatljiv identitet škole dijaloga i važnoga čimbenika u promicanju slobode te odgovornosti za izgradnju hrvatskoga demokratskog društva. Vjeronauk u školi je u društvu kojem je prisutna tendencija uklanjanja Boga i kršćanskoga navještaja iz javnoga prostora pridonio i prihvaćanju Crkve i važnosti njezina navještaja za razvoj i budućnost slobodnoga i demokratskoga društva što su ostvarili vjeroučitelji, istaknuo nadbiskup Đuro Hranić na Katehetskoj zimskoj školi koja je u Zagrebu okupila oko 350 osnovnoškolskih vjeroučiteljica i vjeroučitelja

Papa primio članove Diplomatskog zbora akreditiranog pri Svetoj Stolici

Sveti Otac upozorio na opasnost „da se u ime samih ljudskih prava stvaraju moderni oblici ideološke kolonizacije najsnažnijih i najbogatijih na štetu najsiromašnijih i najslabijih“ te „pravu demografsku zimu“ u nekim dijelovima svijeta

Slušati, razlučivati, živjeti Gospodinov poziv

Donosimo cjeloviti tekst poruke pape Franje za 55. svjetski dan molitve za duhovna zvanja

Domovinske vijesti

Misionar o. Vladimir Stuhli posjetio Misijski centar u Đakovu
Pjevači Betlehemske zvijezde na Ksaveru i u središtu Zagreba
Budućnost naših obitelji i naroda je vratiti liturgiju u obitelj
Konstituirajuća sjednica Vijeća za katoličke škole Šibenske biskupije
Božićna čestitka predsjednika HBK
Festival božićne klapske pisme, Zadar 2018.
30. obljetnica biskupskog posvećenja mons. Srećka Badurine
Metropolit Porfirije predvodio svečanu arhijerejsku liturgiju u Zagrebu
Novi animatori Dubrovačke biskupije

Crkva u Hrvata

Zimski oratorij u Subotici
Molitveno obilježena obljetnica biskupskog ređenja banjolučkog biskupa Franje Komarice
Dani biskupa Ivana Antunovića 2018.
Roterdamski biskup na misi s hrvatskim vjernicima

Inozemne vijesti

Mons. Pizzaballa: Svi su dužni izgrađivati mir
Božićna poslanica Srpske pravoslavne Crkve
Kina: Katolički biskup pušten na slobodu
Potrebna je jača zaštita djece na internetu
Virtualna adresa za talijanske beskućnike
Martin Michaliček imenovan novim zamjenikom glavnog tajnika CCEE-a
Prije 70 godina osnovano je Svjetsko vijeće Crkava

Prilog dokumenti

Misa – Pokajnički čin
Tri stava prema Isusu: traženje, ravnodušnost i strah
Isusovo krštenje na rijeci Jordanu

Domovinske vijesti

Svetkovina sv. Marije Bogorodice u požeškoj katedrali

U novoj godini trebamo Isusu pružiti ruku kako bi nas on poveo putovima novosti života, koja nije u novom automobilu, novom odijelu ili u bilo čemu drugom materijalne naravi, nego u ljudskom srcu, u dubini našega bića, kad dopustimo da Isus Krist snagom ljubavi s križa u njemu pobjeđuje nemoć, zlo, grijeh i samu smrt

Požega, 1.1.2018. (IKA) - Na svetkovinu svete Marije Bogorodice, 1. siječnja, požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je u požeškoj katedrali euharistijsko slavlje u zajedništvu sa svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova i iz župe sv. Terezije Avilske. Na početku je vjernicima čestitao Marijino bogomaterinstvo i zaželio sretnu Novu godinu. Podsjetio ih je da je taj dan ujedno Svjetski dan mira, za koji je papa Franjo uputio poruku „Migranti i prognanici, muževi i žene u potrazi za mirom”. Potaknuo ih je da zajedno s Papom i tolikim drugim katolicima diljem svijeta budu molitelji za tako dragocjeni dar Božji kao što je mir u svijetu koji počinje „u našim srcima, pomirenima s Bogom”.

U homiliji biskup je na temelju liturgijskih čitanja svetkovine potražio odgovor na pitanje što zapravo znači kad mi jedni drugima čestitamo Novu godinu. Pojasnio je da „blagoslivljati” u Svetom pismu ne znači tek nešto nekome željeti, niti samo nešto deklarativno proglasiti, kako mi uobičajeno činimo kad čestitamo jedni drugima, nego znači ljude staviti u sasvim poseban odnos prema Bogu, koji je svojim licem okrenut prema njima, obasjava ih i čuva te obdaruje svojim mirom. Biskup je zahvalio Bogu što „nije srdito biće koje od nas okreće glavu, nego nam je u svom Sinu Isusu Kristu, rođenom od Žene, kako tumači apostol Pavao u ulomku drugog čitanja iz Poslanice Galaćanima, objavio svoje milosrdno lice”.

Podsjetio je kako je veliki talijanski pisac Dante Alighieri u svojoj „Božanstvenoj komediji” hrvatskog hodočasnika u Rim, zaustavljenog u bazilici Sv. Petra pred relikvijom Veronikina rupca predstavio kao primjer bogotražitelja, onoga koji čezne za Božjim licem. Zapitao je jesu li čežnje hrvatskog čovjeka danas usmjerene drugamo, otkud ne može očekivati njihovo ispunjenje. Rekao je da su one ostvarene u Kristovoj ljubavi koja je „išla za nas do kraja, do u smrt te da novu godinu najbolje započinjemo ukoliko danas obnovimo svoju opredijeljenost za njega”. Istaknuo je da je u tom primjer Isusova Majka svojom suradničkom vjernošću Božjem naumu spasenja. Rekao je „da bismo ovaj dan na poseban način trebali čestitati ženama, jer novu godinu počinjemo sa slavljem jedne žene, Marije iz Nazareta, koja je nakon Isusa, najveći čovjek”. „U njoj, jednostavnoj nazaretskoj djevojci, punoj nutarnje osjetljivosti za Boga, koju nazivamo vjerom i vjernošću, Bog je našao suradnicu po kojoj će ostvariti djelo utjelovljenja svoga Sina”, rekao je. Ustvrdivši kako je dobro što su suvremeni ljudi osjetljivi na prava i dostojanstvo žene, biskup je istaknuo da je u Isusovoj Majci ostvareno najveće pravo i dostojanstvo žene kao suradnice na Božjem naumu o čovjeku. Podsjetio je na dogmu Efeškog sabora 431. godine, koji je Mariju proglasio Bogorodicom, jer je Sin Očev u njoj uzeo tijelo i postao jednim od nas, potpuno se sjedinio s onim jedinstvenim i neponovljivim čovjekom Isusom iz Nazareta, sinom Marijinim. Bog i čovjek su tako postali jedno u njezinu djevičanskom krilu, te Mariju „ne nazivamo samo čovjekorodicom, nego i Bogorodicom”. U Sinu Očevu i sinu Marijinu mi smo postali baštinicima Božjim, sinovima u

Sinu, kako kaže apostol Pavao u poslanici Galaćanima, rekao je. Biskup je pozvao nazočne da Božjem djelu u jaslicama pristupe s Marijinim i pastirskim raspoloženjem. Istaknuo je da sv. Luka u evanđeoskom ulomku oslikava pastire kao „ljude hitre, budne svim svojim osjetilima, pogledom, sluhom, riječju, cjelovitošću bića koju nazivamo vjerom”. Tu cjelovitost vjerničkog pristupa događaju Isusova rođenja i udioništvo u njemu evanđelist još sažetije i snažnije prikazuje na Mariji, tvrdeći da je ona sve događaje Isusa Krista pohranjivala i prebivala u svom srcu i od njih živjela. Biskup je poželio nazočnim vjernicima da po pastirskom i Marijinu modelu pristupaju Isusu Kristu u započetoj godini te im ona tako bude blagoslovljena i nova.

Osvrćući se na želje koje ljudi ovih dana u hrvatskim medijima izriču za novu godinu, biskup je primijetio kako se u njima očituje svojevrsna nesposobnost izraziti ono po čemu bi nastupajuća godina mogla biti nova, te nabrajaju različite stvari, ali nitko ne spominje da nam je „potreban Isus Krist kao jedina pobjednička novost u smrtnoj ostarjelosti našeg postojanja”. Rekao je kako je idući na ovu prvu ovogodišnju misu susreo one koji su izveli svoje kućne ljubimce na šetnju, istaknuvši „da smo svi mi ljubimci Isusovi te da mu u novoj godini trebamo pružiti ruku kako bi nas on poveo putovima novosti života, koja nije u novom automobilu, novom odijelu ili u bilo čemu drugom materijalne naravi, nego u ljudskom srcu, u dubini našega bića, kad dopustimo da Isus Krist snagom ljubavi s križa u njemu pobjeđuje nemoć, zlo, grijeh i samu smrt”. Novost koju donosi Isus Krist nije ograničenog vijeka trajanja, poput proizvoda koje kupujemo u trgovinama, istaknuo je biskup i potaknuo nazočne da u novoj godini ne dopuste da postanu potrošna roba s određenim vremenskim trajanjem, nego da žive u novosti Isusa Krista po kojem su određeni za vječnost. Pozvao ih je da Marijinom pomoću tu istinu na početku nove godine pohrane u svoje srce.

Na završetku misnog slavlja biskup je rekao nazočnicima da im je Isus Krist u ovoj misi pružio svoju spasiteljsku ruku te poželio da svojom svakodnevnim molitvom, nedjeljnom misom i životom po vjeri ostanu tijekom ove godine trajno povezani s njime, zazvavši Božji blagoslov na sva njihova plemenita nastojanja.

Đakovo: Koncert povodom Bogojavljenja

Đakovo, 3.1.2018. (IKA/TU) – Brojni Đakovčani okupili su se u srijedu 3. siječnja u katedrali Sv. Petra u Đakovu, gdje su koncert povodom Bogojavljenja održali učenici Glazbene škole Franje Kuhača Osijek. Nastupile su sopranistice Vlatka Kladarić, Tonka Kladarić i Leonarda Kavedžić, mezzosopranistica Mia Reba, Tin Reba na violini te Antun Ivanković i Nikola Varžić na orguljama.

Tijekom koncerta izvedene su skladbe A. Vivaldija, Felixa B. Mendelssohna, C. Monteverdija, Marka A. Lowryja, Johanna E. Kindermanna, T. J. Fischera, P. Seguerija, H. Smitha te J. Grubeca. Mladi glazbenici svojim su glasovima i muziciranjem oduševili đakovačku publiku, koja ih je u nekoliko navrata nagradila gromoglasnim pljeskom. Na kraju koncerta okupljenim sugrađanima obratila se mlada glazbenica Vlatka Kladarić, zahvalivši na velikom odazivu te čestitajući novu 2018. godinu.

Misa zahvalnica uoči obljetnice oslobođenja Splita

Split, 4.1.2018. (IKA) – U znak zahvalnosti na daru slobode u četvrtak 4. siječnja u katedrali Sv. Dujma u Splitu katedralni župnik i kanonik don Tomislav Čubelić s don Ivanom Urličem uz pjevanje službenica milosrđa služio je misu posvećenu Domovini. Uz predsjednika Gradskog vijeća Jure Šundova, zamjenike gradonačelnika Nine Vele i Jelene Hrgović, te saborskog zastupnika Petra Škorića na misi su se okupili hrvatski branitelji i drugi vjernici.

Danas se navršava 26 godina otkad u ovoj katedrali slavimo Boga u znak zahvalnosti što je posljednji vojnik propale „JNA“ ne napustio, nego protjeran s ovih prostora hrvatske države. Protjerao ga je hrvatski branitelj, kazao je na početku propovijedi don Tomislav. „Znači trebamo biti zahvalni braniteljima i mrtvima i živima čija je ljubav prema Hrvatskoj bila više koraka iznad naše ljubavi, čija je hrabrost bila uvjerljiva za razliku od onih koji su buljili u ekrane od straha što ako stvore hrvatsku državu. Sjećamo li ih se? Častimo li ih? Ne, ruku na srcu, kažimo to izravno i otvoreno. Jer da ih se sjećamo onda bismo popunili prostor u kojem molimo za svoju domovinu. Propovjednik je zatim podsjetio kako živimo u državi koju su oni stvorili, a ponašamo se kao da njihova patnja, bol, i smrt nisu naš problem. Djelujemo indiferentno, a čovjek kojega ne dodiruje patnja i bol drugoga, pogotovo ako ga ne dodiruje patnja njegovih mladih ljudi koji su stvorili ovu državu, potvrđuje se kao nečovječan. Kad ih se ne sjećamo, onda je logično da ih ne častimo, jer mi još nemamo definicije tko je u ovoj državi branio i stvarao državu a tko je bio agresor na hrvatski narod, upozorio je don Tomislav, naglasivši pri tome kako nam je zaborav jača strana, te kako smo loši učenici povijesti svoga naroda, a lekcija smo imali previše.

Don Tomislav zatim je istaknuo da nikakva osveta ne dolazi u obzir, ali da ovaj narod treba samo istinu o svojoj povijesti. „Prava povijest nije samo ono što se dogodilo; nego i ono što se dogodilo, a što je trebalo da se odgodi, a što je trebalo da se dogodi; ona nije samo niz događanja, nego i niz propusta i niz promašaja, niz – odgađanja. U panici i strahu jedino je hrvatski branitelj bio pouzdan, neustrašiv. Jedino je u njega nacija imala povjerenje i sigurnost. Jedino se za hrvatskog branitelja znalo što misli i što mu je činiti“, kazao je Čubelić, te zaključio da povijest zanimaju samo činjenice, a emocije ostaju izvan kadra. Na kraju misnog slavlja svi zajedno u crkvi zapjevali su „Bože čuvaj Hrvatsku“.

Misionar o. Vladimir Stuhli posjetio Misijski centar u Đakovu

Đakovo, 4.1.2018. (IKA/TU) – Misionar o. Vladimir Stuhli, SDB, koji već 31 godinu djeluje na Madagaskaru, posjetio je 4. siječnja Misijski centar u Đakovu. Bio je to radostan susret 'starih znanaca' - s. Ignacije Ribinski, voditeljice Centra, i o. Vladimira. Susret je protekao u izmjeni darova i informacija.

O. Vladimir radosno je govorio o napredovanju misije na Madagaskaru i izgradnji crkava i škola na području njegove misije. Za suradnike misija u Đakovu to je još jedan poticaj za novu i gorljiviju akciju u korist misija. Tako su zajednički odlučili pomoći kako misionara o. Vladimira, tako i novo preuzimanje brige za školovanje novih salezijanaca na Madagaskaru (dvojica koje je Misijski centar u Đakovu školovao već su zaređeni svećenici).

Pjevači Betlehemske zvijezde na Ksaveru i u središtu Zagreba

Uoči Dana Papinskoga misijskog djela Svetog djetinjstva mali misionari iz župa Gračani i Sveti Duh pjevajući božićne pjesme i noseći Betlehemsku zvijezdu prikupljali darove koji će u različitim projektima biti podijeljeni najpotrebnijoj djeci u misijskim zemljama

Zagreb, 5.1.2018. (IKA) - U organizaciji Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj, mali misionari – Pjevači Betlehemske zvijezde iz zagrebačkih župa Gračani i Sveti Duh trinaestu godinu u nizu pohodili su zagrebački Ksaver, Kaptol i Novu Ves. Dan uoči svetkovine Bogojavljenja, kada se obilježava i Dan Papinskog misijskog djela Svetog djetinjstva, maleni pjevači Betlehemske zvijezde posjetili su 5. siječnja crkvene ustanove, knjižare katoličkih izdavača, samostane, svećenike.

Jedna skupina iz župe sv. Antuna Padovanskog sa Svetog Duha pod vodstvom s. Ljubice Bosilj i djelatnika Nacionalnog misijskog ureda pohod je počela u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu. Djeca odjevena u kraljeve i pastire svirala su i pjevala božićne pjesme i nosila Betlehemsku zvijezdu, naviještajući božićnu Blagovijest, za što im je zahvalio generalni tajnik HBK dr. Petar Palčić.

Druga skupina pjevača Betlehemske zvijezde iz župe sv. Mihaela iz Gračana, predvođena Nikolom Pašalićem, koji je i sam dugo godina bio pjevač Betlehemske zvijezde a sad ih prati, pohod je počela na Nadbiskupskom duhovnom stolu, gdje su ih dočekali djelatnici svećenici i laici. Darovi koje su mali misionari prikupili namijenjeni su središnjem fondu Papinskog djela Svetog djetinjstva, te će u različitim projektima biti podijeljeni najpotrebnijoj djeci u misijskim zemljama.

Pohod Pjevača Betlehemske zvijezde ima ishodište u nekadašnjoj tradiciji dječjeg čestitanja u božićno vrijeme. U Hrvatskom zagorju zvali su se zvezdari, u Podravini betlehemari, u Dalmaciji, Istri i drugim primorskim krajevima koledari ili negdje drugdje čestitari. Djeca su obilazila susjede i rođake te su bila skromno darivana voćem, kolačima i kojim novčićem. U susjednoj Austriji i nekim drugim europskim zemljama postojao je sličan običaj. Koruški Slovenac Janez Rovnan, svećenik salezijanac iz Klagenfurta, pokrenuo je među djecom 1954. akciju Pjevača Betlehemske zvijezde (Sternsingern) i predložio im da pođu u manjim skupinama čestitati Božić, ali da ne skupljaju novčane priloge za svoje potrebe, nego za svoje siromašne vršnjake u misijskim zemljama. Akcija se proširila po cijeloj Austriji i danas se tamo svake godine u akciju uključuje oko 100.000 djece u skupinama od 3 do 5 djece koji kao kraljevi, anđeli i pastiri u pratnji odrasle osobe obilaze domove i ustanove pozivajući na solidarnost sa siromašnom djecom u svijetu. Svake godine u prosjeku skupe oko 15 milijuna eura. U Njemačkoj je ova akcija započela 1959. g., danas se u nju uključuje oko 500.000 djece iz otprilike 12.000 župa, a prati oko 100.000 odraslih pratitelja i skupe godišnje oko 35 milijuna eura. Tim novčanim sredstvima ostvaruje se godišnje više od 3 tisuće velikih projekata u izgradnji škola, sirotišta, ambulanti i bolnica, te drugih ustanova i programa za najsiromašniju djecu u misijskim zemljama.

U Njemačkoj predstavnike malih misionara na početku ove akcije već dugu godinu primaju predsjednik države i kancelar, danas Angela Merkel. Od godine 2015. Pjevači Betlehemske zvijezde nalaze se na UNESCO-voj listi nematerijalne kulturne baštine.

Djelo Svetog djetinjstva osnovao je u Francuskoj biskup Charles de Forbin-Janson 1843. godine, kada je sazvao djecu Pariza i zajedno s njima molio i prikupljao materijalna

sredstva za djecu Kine, a koja su, kako je saznao preko misionara koji su ondje djelovali, umirala od gladi zbog krajnje neimaštine. Papinsko misijsko djelo Svetog djetinjstva podupire na tisuće projekata solidarnosti pod geslom „Djeca pomažu djeci“, poučavajući djecu tijekom odrastanja i na taj način razvijanju duha otvorenosti prema svijetu i pridavanje pozornosti teškoćama njihovih vršnjaka koji žive na drugim kontinentima. Tim projektima financiraju se različiti programi prehrane gladne djece, školovanja i obrazovanja, zbrinjavanja bolesne djece, prihvaćanja djece bez roditelja i beskućnika. Papinska misijska djela u Hrvatskoj na taj način žele našu djecu uključiti i povezati s malim misionarima diljem Europe i svijeta. Izvođeci svoj kratki program, maleni misionari i odrasle pozivaju na molitveno i materijalno zajedništvo i solidarnost sa siromašnom djecom iz misijskih krajeva Afrike, Latinske Amerike, Azije i Oceanije, kako bi se toj djeci omogućilo školovanje, prehrana, liječenje i sretnije odrastanje.

Budućnost naših obitelji i naroda je vratiti liturgiju u obitelj

Poruka nadbiskupa Puljića uz Godinu očinstva i majčinstva u Zadarskoj nadbiskupiji

Zadar, 5.1.2018. (IKA) - Povodom nove 2017./2018. pastoralne godine u Zadarskoj nadbiskupiji koja je kao „Godina očinstva i majčinstva“ posvećena obiteljskoj tematici, zadarski nadbiskup Želimir Puljić uputio je poruku svećenicima, redovništvu, vjeroučiteljima i katehetama Zadarske nadbiskupije, u pisanoj preporuci i kao poticaj na susretima koje su ostvarili u zajedničkim pastoralnim prigodama.

Nadbiskup ih potiče da svoje djelovanje usmjere zauzimanju za povratak zajedničke obiteljske molitve između roditelja i djece. „U sklopu pastoralnog plana za 2017./2018., okvirna tema naših susreta u župama je 'Očinstvo i majčinstvo - dva lica roditeljskog poslanja'. Ne samo kao priprema za nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji u rujnu u Solinu, već općenito, rad s obiteljima za nas je pastoralni kruh svagdašnji. U tom vidu osmišljene su i mjesečne svećeničke rekolekcije, a trebale bi biti i župne i dekanatske obnove te naši regionalni susreti na hodočasničkim svečanostima“, kaže mons. Puljić, ističući da mu se „čini vrlo urgentnim i važnim uvoditi obitelji u liturgiju molitve. Za to smo im potrebni mi svećenici, redovnici, katehete koji će ih u tome poučiti, potaknuti, podržavati i uvoditi. Uz katehetske teme, nagovore i propovijedi o obiteljskoj problematici, valja nam se potruditi i uložiti dodatni napor da pomognemo ljudima otkriti ljepotu i važnost zajedničke molitve. Blagoslov obitelji dobra je prigoda uvidjeti gdje bi se moglo započeti s praksom večernje zajedničke molitve. Kao priručna pomoć može poslužiti i prigodni molitvenik s kratkim tumačenjem dijelova svete mise koji je tim povodom tiskala Zadarska nadbiskupija. Obitelji ovogodišnjih prvopričesnika i krizmanika mogu također biti dobar povod da ih se ne samo pouči u vjeri, nego i uvede u obiteljsku liturgiju molitve“, poručuje nadbiskup Puljić i poziva svećenike da obiteljima pomognu vratiti „nešto što je, nažalost, zamrlo zbog brzine života ili televizije koja se negdje tako uselila u naše domove, da je postala 'katedra'. Izgubilo se ono što je bit svake obitelji i zajedništvo vrhunskog dosega, a to je zajednička molitva. Moli se privatno, odvojeno, svatko za sebe. Ali budućnost naših obitelji i naroda je vratiti liturgiju u obitelj“, ističe mons. Puljić.

Napominje da se s nostalgijom sjeća dana kako nije bilo

večeri, a da se u obitelji nije zajednički molilo. Svakom djetetu baš i nije prihvatljivo moliti svaku večer. Ali to uđe, zaživi i postane sastavni dio obiteljskog zajedništva. „To je čežnja ljudske duše, čežnja čovjeka. I ništa mu ne oduzima, samo ga obogaćuje. Kao odgojitelji drugih u vjeri, svećenici i katehete, pozvani smo učiniti nešto u tom području. Pozivam svećenike neka pomognu, neka dođu u obitelji. Ne možemo to silom, nego, u pozitivnom smislu, 'zaraziti' roditelje, pokazati da je tako lijepo moliti zajedno. To može biti terapijski i duhovni čin. Molitva po svojoj nadnaravnoj i božanskoj snazi može jako puno pomoći pojedincima i obitelji“, ističe zadarski nadbiskup, napominjući da se obiteljski način života ravna načelom boljitka za druge.

U tom smislu, mons. Puljić pohvaljuje molitelje koji molitveni čin učine kreativnim, stvaralačkim. No, ističe da bi u obiteljskoj molitvi trebalo zadržati i tradicionalni način molitve. „Može se i u molitvi kreativno stvarati. Ali, izmoliti Oče naš, Vjerovanje, neku zajedničku molitvu. Dobro je povezati kreativnost i tradicionalni način. Ali mi smo zaboravili standardno. Svi učimo hodati. Kreativci uče i sportom se baviti. Ali, najprije svi i primarno hodamo. Molitva je jedno, rekao bih, 'normalno hodanje', poručuje nadbiskup Puljić. Potiče vjeroučitelje i katehete da pomognu župnicima i stave im se na raspolaganje u tom smislu. „Ako u tvojoj obitelji nema molitve, ti to učini. Muže, ženo, djeco, hajdemo se pomoliti. To spada u 'opis našeg radnog posla'. To je kruh naš svagdašnji. Obnova Crkve, naroda i društva počinje s obnovom obitelji i osobnim posvećenjem svakog njenog člana. Povijest čovjeka i povijest ljudskog spasenja ide preko obitelji. Stoga je obitelj u središtu Božje pozornosti. Ona je u središtu i crkvene brige i skrbi. Ona je, konačno, i u središtu velike borbe između dobra i zla, između života i smrti, između ljubavi i onoga što je ljubavi protivno“, upozorava mons. Puljić.

Podsjeća kako je i sv. Ivan Pavao II. u tom vidu pisao o objektivnoj „zavjeri protiv života“ u koju su uključene i međunarodne ustanove te je isticao da nam je potreban oprez, mudrost i odvažnost.

Nadbiskup kaže da je obitelj važna za pojedinca, cijelo društvo i za Crkvu te joj je potrebna svestrana pomoć na društvenom, moralnom i crkvenom području. „Isus Krist svojim se utjelovljenjem i dolaskom u obitelj sjedinio sa svakim čovjekom i sa svakom obitelji. Svjesni kako pastoralna djelatnost ima prave koristi ukoliko naše zauzimanje prati duh molitve u obiteljima, pozivamo očeve i majke, obitelji i djecu neka ne zaborave svoj molitveni odnos i razgovor s našim Ocem nebeskim. Projekt obiteljskog zajedništva uručen je razumu i srcu, slobodi i odgovornosti supružnika. Blagoslov što ga svećenik podjeljuje u prigodi vjenčanja nije darovan jednom zauvijek. Njega valja svakog dana moliti i isprositi. Molitva je jednostavan način da se Sin Božji nastani među supružnicima i bude njihov trajni suputnik koji će ih blagoslivljati. Ta obećao je biti tamo gdje su dvojica ili trojica sabrani u njegovo ime (Mt, 18,20). Molitva učvršćuje duhovni sklad obitelji i pridonosi njenoj sigurnosti i stabilnosti. Neka to bude naša zborna molitva koja neka se protegne na sve obitelji u nadbiskupiji, neka obuhvati one koji su sretni i bez problema, kao i one koji pate i trpe zbog poteškoća i pogibli kojima su izloženi. U zajedništvo molitve uključujemo i one koji su doživjeli obiteljske brodolome. Nikoga ne isključujemo. Neka se svi osjete zagrljeni molitvenom ljubavlju i brigom svoje braće i sestara“, poručuje mons. Puljić uz Godinu očinstva i majčinstva u Zadarskoj nadbiskupiji.

U dopisu svećenicima nadbiskup Puljić naveo je izvore katehetskog materijala o obitelji, a teme su sljedeće: Bog

izvor, a brak temelj očinstva, Zaštita života - preduvjet očinstva, Ranjeno očinstvo, Duhovno očinstvo, Otac u Crkvi i u društvu, Brak - oslonac majčinstva, Žena u kulturi provizornosti i privremenosti, Tko će naći ženu vrsnu? (Izr 31,10) - Evo ti majke (Iv 19, 27) te Poslanje žene u braku i obitelji.

Konstituirajuća sjednica Vijeća za katoličke škole Šibenske biskupije

Šibenik, 5.1.2018. (IKA) - Novoimenovano Vijeće za katoličke škole Šibenske biskupije održalo je konstituirajuću sjednicu 5. siječnja u prostorima Katoličke osnovne škole u Šibeniku. Molitveni dio predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić koji je i predvodio sjednicu.

U uvodnom dijelu objasnio je osnivanje Ureda za katoličke škole na čije je čelo imenovao predstojnikom don Roka Glasnovića 5. listopada 2017. Članovi Vijeća su: Ivana Labor iz reda učitelja, Ivana Bakotić iz stručno-razvojne službe, Hrvoje Lapić, predstavnik roditelja, don Krešimir Mateša, predstavnik školskog odbora, s. Jakica Vuco, predstojnica Katehetskog ureda, te s. Mandica Starčević, ravnateljica Katoličke osnovne škole. Biskup Rogić predstavio zadaće i ciljeve ovog Vijeća te potrebu njegove suradnje s Uredom HBK za katoličke škole. Iznio je i perspektivu razvoja Katoličkoga školskog centra, unutar kojeg se planira uz postojeći DV Blažena Hozana i Katoličke osnovne škole osnivanje Đačkog doma za srednjoškolce te srednje škole. Svim članovima Vijeća stavljena je na promišljanje navedena tema. U nastavku sjednice predložene su i dogovorene sastavnice proslave Dana škole, koja ove godine slavi prvi okrugli jubilej - 10 godina djelovanja. Zazvavši Božji blagoslov na rad Vijeća, biskup Rogić zahvalio je članovima na aktivnom promišljanju i sudjelovanju u radu Vijeća.

Kardinal Bozanić čestitao Božić metropolitu SPC Porfiriju Periću

Zagreb, 5.1.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić uputio je božićnu čestitku pravoslavnom metropolitu zagrebačko-ljubljanskom Porfiriju Periću, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije. Kardinal Bozanić u čestitki je istaknuo: „Zahvaljujem Vam na bratskim čestitkama koje ste s dobrim željama uputili meni osobno, svećenstvu, redovništvu i katoličkim vjernicima Zagrebačke nadbiskupije. Svojim hodom u novosti života Crkva zagrebačka privodi kraju Sinodu te utire nove putove služenja i svjedočenja za svoje vjernike i sve ljude dobre volje. Drago mi je da ste 24. studenoga prošle godine svojom nazočnošću počastili sinodsko zasjedanje o temi 'Crkva zagrebačka u hrvatskom društvu', na čemu Vam srdačno zahvaljujem. U sinodskom hodu razmatramo otajstvo utjelovljenja Sina Božjega i Isusova rođenja, svjesni da je u Isusu Kristu, sinu Božjem i sinu Djevice Marije, snažnije zasjala dobrostivost i čovjekoljublje našega Boga. Tim darom Božja dobrota zahvaća sve ljude potičući pjesmu hvale i zahvaljivanja Bogu za njegovo neizmjereno milosrđe. Neka nas i ovoga Božića Božja dobrota povede ususret bližnjima da bismo se susretali u iskrenosti i jednostavnosti kakva se očituje u jaslicama. U ozračju božićne radosti, srdačne čestitke za Božić upućujem Vama, Vašem svećenstvu i vjernicima te želim Božjim blagoslovom ispunjenu novu 2018. godinu“.

Božićna čestitka predsjednika HBK

Zagreb, 6.1.2018. (IKA) - Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić uputio je božićnu čestitku metropolitu SPC zagrebačko-ljubljanskom Porfiriju i dalmatinskom episkopu Nikodimu koju prenosimo u cijelosti.

„Zahvaljujem Vam na čestitki koju ste mi uputili u povodu božićnih i novogodišnjih blagdana. Rođenje Isusa Krista, koje se dogodilo u Palestini, u gradu Betlehemu, doista je osobiti događaj ljudske povijesti. Tada se ostvarila povezanost neba i zemlje za kojom su čeznuli starozavjetni pisci i proroci. Zato se svake godine uz ove svečane dane pridružujemo nebeskoj i zemaljskoj liturgiji pjevajući radosno i odano: „Teb' Isuse hvalimo, sveto Trojstvo slavimo, Majku tvoju častimo, svetu Djevu Mariju“. I molimo Boga neka nam daruje priprosto i jednostavno srce pastira, kao i mudri i poučljivi um mudraca s Istoka kako bismo u božićnom vremenu mogli pjevati, moliti i ponavljati: Dijete nam se rodilo, Bog nam je darovan. Sretan i radostan Božić, te blagoslovljena nova 2018. godina. U toj radosti želim neka nas sve Novorođeni obdari svojim darovima radosti, blagoslova i mira! A Vama, Vašem svećenstvu i monaštvu, kao i vjernom Božjem puku upućujem iskrene božićne i novogodišnje čestitke uz anđeosku pjesmu: Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim (Lk 2,14). Hristos se vaistinu rodi!“, ističe se u čestitki koju prenosi Tiskovni ured HBK.

Bogojavljenje u Šibeniku

Podijeljene službe bogoslovima

Šibenik, 6.1.2018. (IKA) - Na blagdan Bogojavljenja proslavimo objavljivanje Boga svim ljudima. Ljudi su tragali i danas tragaju za Bogom. Ta duboka čežnja za Stvorcem i darivateljem života dovest će i Mudrace s istoka da se poklone Novorođenome u Betlehemu, poručio je na svetkovinu Bogojavljenja, u subotu 6. siječnja, u katedrali Svetog Jakova u Šibeniku šibenski biskup Tomislav Rogić. Na misnom slavlju bogoslovu Grguru Alvižu podijeljena je služba akolita. Bogoslovu Josipu Leškoviću podjeljena je služba čitača - lektorat i službeno je primljen za kandidata Šibenske biskupije za svećenički red. Na slavlju su bili bogoslovi i sjemeništarci Šibenske biskupije. Koncelebrirali su i umirovljeni biskup Ante Ivas i katedralni župnik i kanonik don Krešimir Mateša.

U homiliji biskup Rogić ukazao je na darove trojice mudraca: zlato, tamjan i smirnu. Ti darovi označavaju putem ovih simbola temeljne istine o Isusu, da je on: Bog, da je čovjek i da je naš kralj. Njega i mi častimo kao svoga Gospodina i Spasitelja, njime ćemo se nahraniti i kod ove mise, da On u nama bude zalogom boljeg svijeta koji želimo izgrađivati, kazao je biskup Rogić. Možemo li izrečenu simboliku događanja i vjeru koju su ispovjedili Mudraci razabrati i u svom životu? Kolika je naša čežnja za susretom s našim Stvoriteljem i Spasiteljem? Koliko uspjevamo vidjeti njegove tragove u našem životu i slijediti ih usprkos naporima, sumnjama, poteškoćama? Kako ispovjedamo svoju vjeru u Boga? Novorođeno Dijete u Betlehemu i naš je Kralj čije će prijestolje biti križ za naše spasenje. Njemu uzdižemo svoje molitve jer on je naš Bog jedini. U njegovu čovječstvu vidimo želju da bude našim životnim suputnikom, a svoju bliskost daruje nam u svetim sakramentima, u Božjoj Riječi i tolikim milostima koje nam valja prepoznavati u našim životima. Molimo stoga danas na Bogojavljanje da svi porastemo u čežnji za Bogom, u ustrajnom hodu prema njemu i očekivanju radosnog susreta, pozvao je šibenski biskup.

Svetkovina Bogojavljenja u osječkoj konkatedrali

Osijek, 6.1.2018. (IKA/TU) - „Današnja svetkovina dan je Isusova objavljenja svim narodima, a ljude, sve narode i kulture na zemlji koji traže Boga predstavljaju mudraci, koji su došli u Betlehem s Istoka u želji da nađu i da se poklone novorođenome kralju“, rekao je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić predvodeći svečano misno slavlje u osječkoj konkatedrali o svetkovini Bogojavljenja, 6. siječnja. U koncelecijaciji bili su umirovljeni svećenik Vladimir Mirkut, tajnik Nadbiskupskog ordinarijata Dario Hrga, domaći župnik Adam Bernatović i župni vikar Robert Almaši. Bogojavljenjsko Evandjelje, a zatim i svetkovinu Uskrsa najavio je đakon Ivan Kunčević. Liturgijsko pjevanje animirao je Mješoviti konkatedralni zbor pod vodstvom s. Branke Čutura, uz orguljsku pratnju Dalibora Ratića.

Stavljajući pred prisutne vjernike pitanje koje prati cijelu ljudsku povijest – Gdje je Bog?! Mons. Hranić u homiliji rekao je kako je traganje za Bogom bila i ostaje jedna od trajnih ljudskih trajnih oznaka. Nema naroda, kulture koja nije počela s nekim odgovorom i na pitanje odnosa prema Bogu. To je toliko povezano s ljudskom naravi, da je gotovo nezamisliv čovjek koji u svome životu ne bi osjetio potrebu - tražiti Boga. „Današnji blagdan poručuje da se Bog objavio čovjeku, koji ga oduvijek traži. Ne samo jednom, židovskom narodu, nego svim narodima, cijelom čovječanstvu. Bog je izišao ususret čovjeku. Zvijezda što su je ugledala trojica mudraca ima simbolično značenje. Ona je simbol Božje objave i Božji odgovor na ljudsko traženje. Pojavljuje se nad mjestom rođenja Sina Božjega i istodobno ta ista zvijezda vodi bogotražitelje do rođenog Sina Božjega. Ona govori: idite, potražite i naći ćete Onoga za kojim čeznete. Susrest ćete ga! I istodobno govori: on je ovdje u ovome Djetetu“, rekao je nadbiskup.

Pitajući ponovno Gdje je Bog?! pojasnio je: „Bog nam se objavio u svome Sinu Isusu Kristu, koji je trajno među nama u nedjeljnoj euharistiji i koji ulazi u naš život te se sjedinjuje s nama po sakramentima i po svakoj svetoj pričesti. Bogojavljenje je duhovna težnja koja predstavlja poticaj poslanju Crkve: pomoći ljudima da upoznaju Isusa, njegovo evandjelje, da svaki čovjek uzmogne otkriti na njegovu ljudskom licu Božje lice i da bude prosvijetljen njegovim otajstvom ljubavi. Bogojavljenje označava otvorenost Crkve svim ljudima, njezin poziv da naviješta evandjelje svim narodima. Ali Bogojavljenje nam također kazuje na koji način Crkva ostvaruje to poslanje: razmišljajući o Kristovu svjetlu i naviještajući njegovu riječ. Mi, kršćani, pozvani smo ostvariti onu ulogu što ju je zvijezda imala za mudrace. Moramo svijetliti kao sinovi svjetla, da sve privučemo ljepoti otajstva Isusa Krista i Kraljevstva Božjega kojega nam je on najavio. Svima onima koji traže Boga, pozvani smo ponuditi Božju riječ, zahvaljujući kojoj se u Isusu prepoznaje Boga istinitog i Život vječni.“

Mons. Hranić potom se osvrnuo na stav da se Isusa može naći izvan Crkve te rekao: „Različite ideologije prihvaćaju Isusa samo kao čovjeka, tvrde da ga mogu naći i bez Crkve. No, to je iluzija i zabluda. Kao što se ne može naći glava bez tijela, tako se ne može naći Krista izvan njegove zajednice, bez njegove riječi i njegovih sakramenata koji su prisutni i djeluju upravo u njegovoj Crkvi“. No, rekao je i da se „tražeći Isusa u Crkvi i nama ipak može dogoditi žalosna činjenica koja se dogodila i mudracima. U Jeruzalemu su znali gdje se rodio Krist i rekli su: Idite i raspitajte se, ali oni, tj. svećenici, nisu se pokrenuli i nisu pošli tražiti Mesiju. I oni koji danas u Crkvi govore o Isusu mogu nas svojim životom sablazniti jer djelima ne potvrđuju ono što ustima govore. No, unatoč tome samo u Crkvi možemo saznati

pravu Istinu.“

Završavajući homiliju, đakovačko-osječki nadbiskup istaknuo je kako su mudraci, nakon što su susreli Krista, pošli u svoju zemlju drugim putem: „Ta izmjena puta može označiti obraćenje na koje su pozvani oni koji susreću Krista i koji mu se klanjaju na misi i sjedinjujući se s njim u euharistiji. Klanjati se Isusu vodi prema hrabrom izboru, prema donošenju ponekad i junačkih odluka. Onima koji slijede Isusa mjerilo nije kako se ponaša većina, nego vjernost Njemu i Njegovoj riječi. Slabosti drugih ne smiju biti opravdanje za naše slabosti, nego treba gledati u Krista i ići njegovim putem i onda kada je to zahtjevno.“

Potičući vjernike da budu vjesnici Božje ljubavi za svakoga čovjeka, nadbiskup je prisutnim vjernicima i svim građanima grada Osijeka poželio blagoslovljenu novu godinu.

Svetkovina Bogojavljenja u Zadru

Zadar, 6.1.2018. (IKA) - Na svetkovinu Bogojavljenja, u subotu 6. siječnja, kad u zadrskoj prvostolnici započinje i Devetnica ususret proslavi sv. Stošije, zaštitnice Zadarske nadbiskupije, svečano misno slavlje u katedrali Sv. Stošije predvodio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić. „Mudraci s Istoka predstavljaju početak hoda čovječanstva prema Kristu. S njima započinje povorka koja ide tijekom čitave povijesti, a predstavlja iščekivanje ljudskog duha i kretanje religija i ljudskog uma prema Kristu. Mudraci pred Djetetom Kraljem padaju ničice i prinose darove. Crkvena predaja drži kako tri dara predstavljaju tri vida Kristova otajstva: zlato upućuje na Isusovo kraljevanje, tamjan na Božje sinovstvo, a smirna na otajstvo njegove muke“, rekao je mons. Puljić u propovijedi. Istaknuo je da svetkovinom Bogojavljenja Crkva slavi dolazak trojice nežidova u Betlehem da se poklone židovskom kralju, upućujući tako da događaj Isusa Krista, počevši već od njegovog rođenja, ima značenje širih razmjera. „Time što se Krist rodio u židovskom narodu, ne znači da nije došao i za sve ostale narode. Dapače, on želi pristupiti svakom čovjeku, bez obzira iz kojeg naroda bio. Kraljevi s istoka predstavljaju poganske narode i sve koji Boga traže“ poručio je zadarski nadbiskup. 'Vidjesmo i dođosmo pokloniti se' je poruka i pouka mudraca kao 'šutljivih propovjednika', jer su po dolasku u Jeruzalem jednostavno ispovjedili: „Vidjeli smo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti“ (Mt 2,2), naglasio je mons. Puljić. „Da su kalkulirali kakve sve opasnosti vrebaju na tom putu, nikad Jeruzalema ne bi vidjeli. Vidjeti i krenuti tajna je Božjeg nadahnuća. Ona je nosila i praoca Abrahama da se 'zaputi ne znajući kamo ide' (Heb 11, 8). Nije znao, ali bio je siguran da ga Jahve neće ostaviti. Kraljevi ne idu u Betlehem iz znatiželje, nego iz pobožnosti. Nije im do turističke želje upoznavati druga mjesta, nego izraziti odanost, poklonstvo, pobožnost i podložnost Bogu Svemogućemu. Poklonstvo i klanjanje najbolji je način koji stvorenje može učiniti svom Stvoritelju. To su kraljevi učinili djetetu do Marijinih nogu“, rekao je nadbiskup, pojasnivši pristupe evandelistu događaju s mudracima: „Matej kao Izraelac dovodi Novorođenome predstavnik poganskih naroda. Luka rodom iz sirijskog grada Antiohije čini se nije bio Židov, ali oko Novorođenoga okuplja samo one koji su iz Izraela. Evandelist Ivan prelazi te granice, pa s Novorođenim povezuje nebo i zemlju, transcendentni i imanentni svijet“.

Tumačeći kako tri subjekta iz navještaja evandjelja na svetkovinu Bogojavljenja različito reaguju na objavu Isusova rođenja, a to su i tri životna opredjeljenja: Herod, pismoznanci i kraljevi, mons. Puljić potaknuo je na razmišljanje koga bismo od njih najradije slijedili. „Čuvši da

se rodio 'kralj židovski', Herod je bio zatečen pa je sazvao vijeće stručnjaka, ne da dozna istinu, nego da prevari mudrace i na vrijeme ukloni tog najavljenog kralja. Stoga su mu mudraci imali biti špijuni. Skupina pismoznanača tumači kralju Herodu gdje se Mesija ima roditi, u Betlehemu Judejskom. Oni znaju objasniti i pokazati gdje se Isus ima roditi. Ali, ne miču se niti trče u Betlehem, nego ostaju u svojim mjestima i u svojim stavovima. Nisu li mnogi kršćani često poput pismoznanača? Znaju što treba činiti za Isusa i za svoje spasenje. Sposobni su to i protumačiti. Ali, odlučiti se radikalno kršćanski živjeti, nemaju hrabrosti. Treći akteri, mudraci s Istoka, ne poučavaju nas nekim mudrim savjetima, nego nadahnjuju svojim činima. Oni su predstavnici poganskih naroda, ali i svih koji se bave znanošću, koji istražuju tajne čovjeka i prirode kako bi došli do Boga", rekao je nadbiskup. Nakon što su se poklonili Isusu, mudraci su bili „upućeni u snu da se ne vraćaju Herodu, pa su otišli drugim putem u svoju zemlju" te je nadbiskup Puljić poručio: „Otići drugim putem daje nam povoda zaključiti kako se onaj tko Krista sretne, ne vraća istim putem. Susret s Kristom trebao bi radati radikalnu promjenu ne samo našeg života, nego i naših puteva. Jer takav susret obično je životna prekretnica koja pokazuje drugi smjer našeg opredjeljenja".

Svetkovina Bogojavljenja u splitskoj katedrali

Split, 6.1.2018. (IKA) - „Svetkovina Bogojavljenja je svetkovina univerzalne Božje ljubavi koja nikoga ne isključuje. Bog je došao radi spasenja svih ljudi, a ne samo kršćana. Poput mudraca krenimo mu u susret i poklonimo mu se", istaknuo je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić predvodeći koncelebrirano euharistijsko slavlje na svetkovinu Bogojavljenja 6. siječnja u splitskoj prvostolnici Sv. Dujma. Nakon Evanđelja, po drevnom crkvenom običaju splitske katedrale na svetkovinu Bogojavljenja, otpjevan je svečani navještaj svetkovanja Vazma i tijekom liturgijske godine.

Govoreći u propovijedi o mudracima koji su došli s Istoka iz poganskih naroda, nadbiskup je istaknuo da im je bila dovoljna zvijezda na obzorju koja ih je pokrenula, napustili su sigurnost i njima drage okvire proučavanja da bi se odazvali pustolovini traženja dublje istine. I mi možemo u tim mudracima vidjeti sebe kao one koji dolaze iz poganskih naroda (od Slavena ili pak iz Perzije, Irana) i kao tražitelje istine, kazao je nadbiskup. „Mudraci su ali nisu samodostatni, trebaju druge i pitaju ih na tom putu. Ne mire se sa svojim spoznajama, nego traže dalje i dublje. 'Ljudskom srcu uvijek nešto treba, Zadovoljno nikad posve nije' – rekao je P. Preradović. Augustin je kazao: 'Nemirno je srce naše dok se ne smiri u tebi Bože!', naglasio je nadbiskup, dodavši da je Gospodin u čovjeka, u njegov um utkao sposobnost traženja Njega preko objave i stvorenoga svijeta. Međutim, čovjek je to iskoristio i zauzeo kao svoj posjed te se ne zna diviti stvorenome i njegovom Stvoritelju. Zauzela ga je tama ravnodušnosti, oholosti, pasivnosti, karijerizma i moći. Mudraci su u susretu s Djetetom u štalici na slamicima shvatili mnogo – otkrili su mudrost života koju daje „zora" u našoj tami. U tom je svjetlu pozvao nazočne da se poklone Betlehemskom djetetu, otajstvu spasenja u sakramentu euharistije te da ih toga odnosa revidiraju svoje putove, kuda, kako i kamo idu jer „mudraci se vraćaju drugim putem".

Na kraju blagdansnoga misnog slavlja, koje je svojim pjevanjem uvećao katedralni zbor pod ravnanjem mo Šime Marovića uz orguljašku pratnju mo Ivana Urlića, mons. Barišić zaželio je radostan i blagoslovljen Božić svim kršćanima koji ga slave sutra po julijanskome kalendaru.

Festival božićne klapske pisme, Zadar 2018.

Glasovima publike nagradu Grand prix dobila je ženska klapa Neverin iz Kaštel Lukšića

Zadar, 6.1.2018. (IKA) - Festival božićne klapske pisme, Zadar 2018. održan je 5. i 6. siječnja u Zadru. Drugu godinu zaredom organiziran je kao dvodnevni festival koji se sastoji od svog natjecateljskog i nenatjecateljskog dijela, smotre klapa. Specifičnost Festivala je što je klapska izvedba tematski vezana isključivo za božićne pjesme vjerskog sadržaja. Svaka klapa u oba dana izvela je po dvije pjesme. Natjecanje klapa održano je u petak 5. siječnja u svečanoj dvorani Sveučilišta u Zadru. Smotra je pred brojnim posjetiteljima održana 6. siječnja, sedmu godinu u nizu u crkvi Sv. Frane u Zadru.

Na natjecanju je nastupilo šest klapa. Glasovima publike, nagradu Grand prix dobila je ženska klapa Neverin iz Kaštel Lukšića koja je izvela pjesme 'Oj pastiri' iz Međimurja, u obradi Rudolfa Matza i 'Veselmo se' iz Vodica, u obradi Eduarda Tudora. Prema odluci Stručnog suda, prvo mjesto osvojila je ženska klapa Orca iz Splita (93,66 bodova). Oni su pjevali 'Veseli se Majko Božja' iz Vinišća u obradi Ivane Šutić i 'Tri hralja hodjahu' iz Nerežišća u obradi Joška Čalete. Drugo mjesto osvojila je mješovita klapa Kampaneli iz Donjih Kaštela (93 boda), obrada pjesme 'U se vrime' i 'Božićna zvona', autorska pjesma Vladana Vuletina. Treće mjesto osvojila je ženska klapa Neverin (90,33 boda).

Ženska klapa Stivanja iz Trogira izvela je trogirski 'U se vrime' i 'Rodilo ti žito i šenica' iz Velog Iža u obradi Joška Čalete; muška klapa Koporan iz Poličnika, 'Kad se Bog čovik učini', obr. Joška Čalete i 'Kad se Isus Ditić u Betlem porodi', s Hvara te ženska klapa Kolura iz Splita, pjesme 'Solinska' kolenda i 'Oviga vrimenta'.

Ravnatelj božićnoga klapskog Festivala mo Žan Morović, regens chori zadarske katedrale, poželio je svima blagoslovljeno Mlado Lito, da ljubav prebiva u srcima ljudi. „Jer iz ljubavi je počelo, po ljubavi je sve nastalo, iz ljubavi se utjelovilo i u ljubavi nas spasilo", rekao je Morović, dodavši da je i Festival plod sabiranja u ljubavi Kristovoj. Zadarski nadbiskup Želimir Puljić čestitao je svim sudionicima i pohvalio da su sve izvedbe bile „vrlo lijepe, stručne, a klape na glazbenoj i kreativnoj visini. Sviđa mi se da je Festival dobio i dimenziju stručnog ocjenjivanja, a i svakoj klapi se prepušta da nešto kreativno unese u ono što smo tradicionalno naslijedili", rekao je mons. Puljić.

Antonela Pilić Burić, umjetnička voditeljica klape Neverin koja je pobjednik Festivala po glasovima publike i dobitnik treće nagrade stručnog žirija, rekla je da im puno znači priznanje ocjenjivačkog suda, osobito u sastavu kakav je bio u Zadru. „Ali nagrada publike je našem srcu najmilija, jer mi i pjevamo publici. Sretne smo, volimo Zadar i nadam se da ćemo se opet vratiti", rekla je Burić.

Klapa Neverin njeguje duhovnu glazbu i velik dio njihovog repertoara su duhovne pjesme. U subotu 6. siječnja održale su svoj 15. samostalni božićni koncert u župnoj crkvi u Kaštel Lukšiću. Nedavno su se vratile iz Rima gdje su održale samostalni koncert u crkvi Sv. Jeronima tamošnjim Hrvatima i zainteresiranim Talijanima. „Ono što pjevamo u duhovnoj glazbi je i naš način života. U Rimu smo predstavile način slavljenja Boga, Gospe i naš folklor iz mnogih krajeva Hrvatske. Volimo sve krajeve naše domovine, proučavamo pjesme iz naše baštine, a Lado je meni osobno uzor", rekla je Burić, tragom toga da se u njihovoj izvedbi međimurske božićne pjesme osjete i elementi pjevanja kakvo njeguje Lado. Klapa je osnovana 2003./2004. g., imaju dva CD-a, Neverin i Bogorodica, posvećen Gospi i peterestruke su dobitnice Omiškog festivala klapa. I druge klape koje su nastupile u Zadru

osvojile su nagrade na raznim klapskim festivalima u Hrvatskoj.

Stručni ocjenjivački sud bio je u sastavu: predsjednik mo Ivo Nižić, skladatelj, zborovođa, glazbeni pedagog, magistra umjetnosti Nela Šarić, operna pjevačica, vokalni pedagog, i prof. Tatijana Jergan Botunac, skladateljica, prof. crkvene glazbe i klavira, dirigentica orguljašica. Oni su ocjenjivali klape u pet kategorija, ocjenama od 1 do 20, za intonaciju, dinamiku, glasovnu ujednačenost, ritam i interpretaciju. Članovi Suda su istaknuti promicatelji zadarske kulture koji su osvojili i domaća priznanja i međunarodne nagrade za svoje glazbeno stvaralaštvo.

Na sedmoj Smotri klapa u crkvi Sv. Frane nastupilo je dvanaest klapa iz Zadarske nadbiskupije: muške klape Ad hoc, Asseria, Koporan, Ponistra, Težaci, Zvono, ženske klape Karmel, Uzorita, Zikva, mješovite klape Maraška, Puntadura i Vokalni sastav Magnificat. Na kraju smotre nadbiskup Puljić rekao je kako tradicionalne i suvremene izvedbe božićnih pjesama pokazuju koliko je Božić srastao s našim narodom, ljudima, s hrvatskom tradicijom, kulturom, običajima, svakodnevicom. „To je tako blisko pa pitam što bi bilo od naše kulture i života, da Bog nije došao k nama. Došao je da nam obogati svagdašnjicu. Blizu je kad mu pjevamo, služimo, kad se častimo“, rekao je mons. Puljić. Zahvalio je pjevačima što su „svojim nastupom pučkih pjesama kojima izražavamo radost Isusova rođenja uprisutnili božićno otajstvo“. Zahvalio je mo Žanu Moroviću, ravnatelju Festivala, koji klape okuplja već sedam godina i franjevcima za domaćinstvo, „da još jednom možemo doživjeti što znači božićno otajstvo, pjevajući Bogu koji se utjelovio i ljude obradovao“.

Festival se održao kao posljednji događaj u sklopu manifestacije Krševanovi dani kršćanske kulture u organizaciji Zadarske nadbiskupije. Podržali su ga i Sjemenište Zmajević, Sveučilište u Zadru kao domaćin klapskog natjecanja, uz potporu Zadarske županije i Grada Zadra te sponzora Kaldera i Gastro Iž.

Bogojavljanje u riječkoj katedrali

Rijeka, 6.1.2018. (IKA) - „Blagdanom Bogojavljenja potvrđuje se univerzalnost Isusova poslanja i spasenja svih ljudi“, rekao je riječki nadbiskup Ivan Devčić predvođeci 6. siječnja blagdansku misu u riječkoj katedrali Sv. Vida. Brojni su vjernici došli u zajedništvu s nadbiskupom proslaviti blagdan, a na liturgiji su sudjelovali i kanonici katedralnog kaptola s rektorom katedrale mons. Matijom Matičićem. Nadbiskup je objasnio kako su trojica kraljeva ili mudraca predstavnici svih naroda i svakoga čovjeka zbog kojeg se Isus rodio, zbog kojeg je Bog postao čovjekom da bi sve ljude spasio i uveo u svoju slavu. „Dijete u jaslama naj snažniji je i najvažniji znak Božje prisutnosti među nama. Isus je odgovor kojega Bog upućuje ljudima, On pokazuje da Bog ne stoji sa strane i pasivno promatra ljudske sudbine nego dijeli s nama i dobro i zlo.“

Nadbiskup je okupljene pozvao da poput mudraca koji su se Isusu došli pokloniti vođeni zvijezdom ma nebu, slijede put vjere kojom ih Bog vodi. „Zvijezda koja je vodila mudrace simbol je vjere, stoga nas mudraci pozivaju da krenemo na put vjere, krenemo ka Gospodinu ne bojeći se poteškoća. Neka nam Gospodin podari tu snagu vjere, da krenemo na taj put, ustrajemo na njemu i da nas na njemu ništa ne pokoleba i ne omete“, rekao je nadbiskup.

Dubrovnik: Bogojavljenje u crkvi Domino

Obnovljenu oltarnu palu tijekom mise blagoslovio je biskup Uzinić

Dubrovnik, 6.1.2018. (IKA) - Na Bogojavljenje, odnosno Sveta tri kralja, u subotu 6. siječnja, tradicionalno se u crkvi Domino u staroj gradskoj jezgri Dubrovnika okupio veći broj vjernika kako bi dostojno proslavili tu svetkovinu. Svečano misno slavlje predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić a koncelebrirao je župnik župe sv. Petra u Beogradu o. Vinko Maslač.

Ove godine proslavu svetkovine dodatno je uveličala obnovljena oltarna pala s glavnog oltara koja je u crkvicu vraćena nakon pet godina restauracije, a koja prikazuje sve svete. Oltarnu palu tijekom mise blagoslovio je biskup Uzinić.

Na početku propovijedi biskup Uzinić objasnio je okupljenim vjernicima kako Sveto pismo i njegove ulomke ne trebamo gledati samo kroz povijesni aspekt, jer svaka stranica Svetog pisma nosi poruku koju je Bog uputio po evanđelistima prvenstveno njihovim suvremenicima, ali i svima nama danas. Upravo zato je riječ o nadpovijesnom tekstu koji se može iščitavati kao poruka Božja za različita povijesna razdoblja. Dodao je i kako u tom kontekstu trebamo promatrati i Sveta tri kralja, jer su u njima i njihovu dolasku prisutni svi narodi svijeta, uključujući i naš narod danas.

Biskup je kazao kako su uz svetkovinu Bogojavljenja, Božje objave svim narodima, bitne i još tri poruke koje su aktualne za našu stvarnost. Prva je u sklopu ovog događaja razlika između naravne i nadnaravne objave te potrebe da se od naravne pa preko nadnaravne objave dođe do Isusa i upozna ga kao onoga u kojem se Bog utjelovio. Objasnio je i kako je razlika između naravne i nadnaravne objave u tome što naravnim putem spoznajemo da postoji Bog, dok u nadnaravnoj objavi Bog nam progovara o sebi utjelovivši svoju riječ u Isusu Kristu. Kazao je i kako su se Tri kralja da bi došla do Isusa morala susresti s Božjim govorom u sebi, kako bi im se onda Bog mogao putem Isusa objavit, a tako i svim narodima svijeta.

Za drugu poruku je mons. Uzinić kazao kako je povezana s nama, pripadnicima Katoličke Crkve danas, a koja nas povezuje s pismoznancima i svećenicima iz evanđelja koji znaju gdje je novorođeni kralj židovski ali koji ga nisu potražili. I koji su svojim postupkom zapravo pomogli onima koji su tada tražili novorođenoga Boga da ga ubiju. Rekao je kako je to poruka nama koji smo spoznali Boga po otajstvu njegova života i smrti i koji nam je progovorio po tome o sebi. Zapravo kako poruka upućuje na problem kad znamo i ništa ne činimo, baš kao svećenici i pismoznanci, kad ne pretvaramo svoj život u hod prema Bogu. Kako onda mi svojim biti kršćani, bez kršćanskog življenja, ubijamo Boga u ovom svijetu. Ne dozvoljavao mu da se rodi među nama i promijeni stvarnost u kojoj živimo.

Govoreći o trećoj poruci biskup Uzinić rekao je kako predstavlja put koji su tri mudraca, kralja, prošla da bi došla do Gospodina. Najprije su krenuli od znanja, promatranja neba i otkrivanja tragova koje je Bog stvorio. Dodao je kako nisu stali na tome nego su stalno tražili, proučavajući gdje se kralj rodio, kako su tražili dalje kroz riječi kojima je Bog progovorio o sebi u Svetome pismu, sve dok nisu našli zvijezdu koja ih je dovela do Gospodina. Istaknuo je kako je to pravi put, traženje i dobivanje onog što je Bog progovorio o sebi, te da to u nama izaziva radost i potiče nas na takav put. Objasnio je kako zlato, tamjan i smirna, tri dara koja su mudraci donijeli, predstavljaju njih same. Odnosno kako zlato predstavlja ono što čovjek ima te na taj način daruju Isusu sve što posjeduju. Tamjan predstavlja ono čemu se

čovjek nada, pa mu tim darom oni svoju želju i nadu, vlastitu težnju za nebeskim, stavljaju u ruke. Dok smirna predstavlja čovjeka kakav jest, smrtan, nemoćan te mu i to stavljaju na raspolaganje. Mudraci tako Kristu daju sve.

Okupljenima je biskup poručio da ako žele susresti Isusa i od ovog blagdana imati plodove za sebe da onda trebaju proći put koji su prošla tri mudraca. „Trebamo se otvoriti traženju Boga kojega sigurno možemo pronaći u Svetom pismu. Čitajmo Sveto pismo, meditirajmo ga, otkrivajmo preko njega što Bog govori nama i o nama. Pokušajmo otkrivati njegovu volju kako bismo preko tog Svetog pisma doživjeli iskonsku dubinsku radost. I s tom dubinskom radošću se poklonili Gospodinu i stavili mu sebe i sve što jesmo na raspolaganje, i ono što imamo i ono što želimo. I ono što zapravo jesmo, slabi i smrti ljudi“, istaknuo je mons. Uzinić. Dodao je kako nam sveci s oltarne pale prikazuju slavu Svih svetih te da u njima možemo potražiti uzor ali i put istinskog načina kršćanskog življenja.

Na kraju propovijedi biskup Uzinić uputio je riječi zahvale svima koji su sudjelovali u restauraciji i obnovi oltarne slike, osobito voditeljici radova Mari Kolić Pustić, voditeljici dubrovačke radionice Hrvatskoga restauratorskoga zavoda.

Glazbom je svetkovinu uveličao tamburaški sastav crkve Domino a u pjesmi a u se pridružili brojni vjernici te pjevači različitih župnih zborova.

Crkva Domino jedna je od najstarijih crkava u Gradu, a spominje se još u 12. stoljeću. Bila je to impozantna trobrodna crkva uz koju se nalazila i kapelica Sv. Apolonije (današnja sakristija), ali je nažalost u Velikome potresu 1667. sasvim porušena. Obnovljena je, kako je vidimo i danas, u baroknome stilu, a za njezin je glavni oltar izabrana slika Slava Svih svetih čiji je autor vrlo ugledni barokni slikar Andrea Vaccaro iz Napulja. U središtu je slike Blažena Djevica Marija na oblaku koju s nebesa krune Bog Otac i Bog Sin uz golubicu Duha Svetoga. Oko Bezgrešne su u nekoliko redova figure različitih nebesnika, među kojima se – između ostalih - može prepoznati i lik sv. Vlaha (sasvim desno). Nakon restauracije iznimne su likovne vrijednosti ove oltarne slike došle do izražaja, a dolje lijevo sada je ponovno dobro vidljiv i autorov potpis: A.V.

Oltarna pala s glavnoga oltara crkve Domino restaurirana je kroz redovni program Hrvatskoga restauratorskog zavoda, restauratorskog odjela Dubrovnik, te u potpunosti financirana sredstvima Ministarstva kulture. Restauracija je trajala oko pet godina: radovi su započeti 2012. godine, a slika je ponovno montirana u oltar 21. prosinca 2017. godine. Voditeljica radova bila je Mara Kolić Pustić, voditeljica dubrovačke radionice Hrvatskoga restauratorskoga zavoda. Uz nju, tim Hrvatskoga restauratorskoga zavoda sačinjavali su: Antonio Blašković, Igor Briški, Petra Dukić, Ljubo Gamulin, Josip Ivanković, Elio Karamatić, Barbara Knežević-Kuzman, Katija Kovačić-Karamatić, Katarina Alamat Kusijanović, Neda Kuzek, Carlo Lalli, Monika Lolić, Nađa Lučić, Martina Poša-Njirić, Sanja Pujo, Vlaho Pustić, Jelena Raguž, Samir Serhatlić, Marin Skaramuca, Katarina Svilokos, Goran Tomljenović i Nancy von Breska-Ficović.

Predviđeno je da svi konzervatorsko-restauratorskih zahvati na slici budu detaljno prezentirani javnosti u drugoj polovici ove godine na predavanju koje će se održati u suradnji Hrvatskoga restauratorskoga zavoda i Vijeća za kulturu i znanost Dubrovačke biskupije.

30. obljetnica biskupskog posvećenja mons. Srećka Badurine

Lun, 6.1.2018. (IKA) - Na svetkovinu Bogojavljenja vjernici župe Lun na otoku Pagu spomenuli su se 30. obljetnice biskupskog posvećenja domaćeg sina dr. Srećka Badurine, šibenskog biskupa. U župnoj crkvi Sv. Jeronima, u kojoj je kršten i odrastao biskup Badurina, svečanu misu predvodio je mr. Saša Ilijić, župni upravitelj, najavivši predstojeća događanja vezana uz tu obljetnicu. Naime, fra dr. Srećko Badurina, TOR, 1986. premješten je u Samostan sv. Franje u Krk kako bi se mogao posvetiti duhovnosti i mogućnostima nakane zajednice franjevac trećoredaca, da jedan od samostana (Glavotok na Krku) organizira kao kuću molitve. U tom je samostanu u Krku imenovan za biskupa šibenskog 7. prosinca 1987. Biskupsko posvećenje primio je od pape Ivana Pavla II. u Vatikanu 6. siječnja 1988. Župa Lun u prošlom je stoljeću dala mnogo svećenika, redovnika i redovnica, stoga se i ovim spomenom, u Godini duhovnih zvanja u Krčkoj biskupiji, želi potaknuti župnu zajednicu na intenzivniju molitvu kako bi se mladići i djevojke iz župe Lun odazvali Božjem pozivu.

Božićni koncert „HPD“ Klek u Ogulinu

Ogulin, 6.1.2018. (IKA) - U župnoj crkvi Sv. Križa u Ogulinu održan je u subotu 6. siječnja, na blagdan Bogojavljenja, Božićni koncert Hrvatskoga pjevačkog društva Klek iz Ogulina. Koncert je održan nakon večernje mise koju je predslavio župni vikar župe sv. Križa Herbert Berisha a koju su svojim pjevanjem animirali članovi HPD Kleka. Koncert su počeli pjesmom „Pristupite vjerni“ a završili božićnim klasikom „Bijeli Božić“.

HPD Klek najstarija je udruga u gradu podno Kleka koja iza sebe ima već 122 godinu umjetničkog rada i djelovanja kao rasadnik zbornog pjevanja Ogulina. Pod ravnanjem i uz glasovirsku pratnju Lidije Stipetić izveli su više božićnih skladbi Readinga, Malatesa, Zajca, Gruber, Banova, Ninčevića i Runjića.

Biskup Škvorčević čestitao pravoslavlima Božić

Poželio je da u tami svijeta po onima koji vjeruju u Krista snažno svijetli njegovo svjetlo i obasjava naše smrtne tmine

Požega, 7.1.2018. (IKA) - Požeški biskup Antun Škvorčević, predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog, uputio je božićnu čestitku ekumenskom patrijarhu Bartolomeju, zahvalivši mu za bratski prijam prošloga mjeseca listopada u vrijeme svoga posjeta njegovu domu na Fanaru u Carigradu.

Biskup je čestitao Božić i zagrebačkom metropolitu SPC Porfiriju, bačkom episkopu i administratoru Osječko-poljske eparhije episkopu Irineju, slavonskom episkopu Jovanu, te dalmatinskom episkopu Nikodimu, svećenstvu i monaštvu te drugim vjernicima njihovih eparhija, zahvalivši im na čestitkama koje je od njih primio za Božić po gregorijanskom kalendaru. Poželio je da u tami svijeta po onima koji vjeruju u Krista snažno svijetli njegovo svjetlo i obasjava naše smrtne tmine. Biskup je poslao božićnu čestitku i o. Kirku Velinskom i vjernicima Makedonske pravoslavne Crkve u Hrvatskoj te brojnim drugim pojedincima koji slave Božić po julijanskom kalendaru.

Metropolit Porfirije predvodio svečanu arhijerejsku liturgiju u Zagrebu

Zagreb, 7.1.2018. (IKA) – Vjernici Srpske pravoslavne Crkve proslavili su svetkovinu Božića, 7. siječnja, u hramu Preobraženja Gospodnjeg u Zagrebu. Svečanu arhijerejsku liturgiju predvodio je zagrebačko-ljubljanski metropolit SPC Porfirije. Na liturgiji je pročitana božićna poslanica koju je zajedno sa svim arhijerejima Srpske pravoslavne Crkve svećenstvu, monaštvu i svim vjernicima uputio srpski patrijarh Irinej. Na kraju liturgije vjernicima se obratio i metropolit Porfirije. Radujmo se današnjem danu i današnjem blagdanu jer ono što su svi narodi i svi ljudi od postanka svijeta željeli i za čim su čeznuli a proroci naviještali, danas se dogodilo: Sin Božji postao je jedan od nas, postao je naš brat, te nas učinio jednakima sebi. Sišao je u naš život i time pokazao i dokazao ljubav prema nama, ljudima. Došao je otkriti nam da ovaj život ima smisla, te da je biti čovjek najuzvišenije dostojanstvo. Došao je prokročiti nam put koji nas vodi u savršenstvo koje se očituje kroz zajednički život u ljubavi sa svim ljudima, ali prije svega u zajedništvu s Njim, živim Bogom, rekao je metropolit Porfirije. Posvijestio je kako je Bog došao u ovaj svijet koji je prepun sukoba, nesporazuma počevši od same naše osobe, našega unutrašnjeg života, preko života u obitelji i svih pora društva do planetarnih nesporazuma, sukoba, ratova, istrebljenja među narodima. „Bog je došao, da nam dajući Sebe, podari ono što je naša najveća potreba, a to je mir“, rekao je, te pojasnio kako je mir „istodobno sinonim za ljubav, za slobodu“, jer sve je to sažeto u riječi mir. „Znamo koliko je nesporazuma u obitelji, tamo gdje bi uvijek trebali živjeti u skladu, ljubavi, gdje bismo trebali ostvariti punoću i smisao svoga života. I prijatelji su međusobno najčešće ispunjeni zaviješću, ogovaranjem, osuđivanjem, svakom vrstom isključivosti i potrebom da dominiraju jedni nad drugima. Očekujemo rješenje problema izvana: nalazimo krivce u društvu, državi, školi, u drugim narodima, drugim državama, u tzv. velikim silama, a Gospodin dolazi među nas i kaže 'dajem vam svoj mir'. A onaj koji primi u sebe Gospodina i zajedno s Njim Njegov mir, postaje miran u sebi“. U tom je duhu metropolit posvijestio da bi Božji mir dotaknuo naša srca, da je tomu treba prethoditi naše praštanje, pokajanje, traženje oprost. „Bez praštanja, a prije toga bez uočavanja svojih promašaja, bez uočavanja pogrešaka i grijeha nemoguće je tražiti oprostaj, nemoguće je susresti drugoga, nemoguće je doći do usklađenosti, mira i zajedništva“, naglasio je, te podsjetio da je to važno kako za pojedince i život unutar obitelji, tako i za odnose među narodima, među religijama. „Mi koji smo vjernici često ako smo iskreni prema sebi grijeshimo u odnosu na našu subraću, ali i u odnose na pripadnike drugih vjera. I zato prije svega mi kršćani na današnji dan, na dan Kristova rođenja, trebamo biti sposobni tražiti oprost jedni od drugih, jer time idemo ususret i Bogu i u zagrljaj jedni drugima. Naša vjera i Kristovo evanđelje je savršeno, ali mi smo ti koji često svojim životima izdajemo vjeru i ljubav Božju. Drugim riječima, izdajemo Krista. Bog nije vlasništvo ni jednog naroda: nije Bog ni Hrvat, ni Srbin, ni Mađar, ni Englez, ni Amerikanac, niti Bog pripada samo nekom narodu s Istoka, Bog je onaj koji je i Otac svih ljudi, svi su stvoreni na Njegovu sliku i priliku, i svi su stvoreni da budu jedno u Njemu. Zato danas, kad Sin Božji dolazi među nas da nam donese istinski i pravi mir, budimo hrabri i ne bojmo se, jer Gospodin je uvijek s nama i onda kada idemo putem ljubavi, putem ispunjavanja Božjih zapovijedi ljudi će nas prepoznati da smo dostojni imena čovjekova i da smo spremni uvijek biti otvoreni kako za Gospodina, a onda po mjeri te otvorenosti za sve ljude“, zaključio je metropolit.

Svetkovina krštenja Gospodinova u Gospiću

Gospić, 7.1.2018. (IKA) - Na svetkovinu Krštenja Gospodinova, 7. siječnja, gospićko-senjski biskup Zdenko Križić predvodio je u gospićkoj prvostolnici svečano euharistijsko slavlje u koncelebraciji s gospićkim župnikom preč. Marijom Vazgečom i kancelarom i biskupovim tajnikom preč. Mišelom Grgurićem.

U homiliji biskup Križić istaknuo je tri važna elementa u trenutku dok je Ivan krstio Isusa - Otvoriše se nebesa; Duh Sveti koji silazi na Isusa; Glas Božji s neba koji potvrđuje Isusovo sinovstvo. „Nebesa su se otvorila: naglasak je na tome da je čovjek svojim grijehom zatvorio nebesa i nema pravu komunikaciju s Bogom. Kada se narod tuži da je Bog zašutio, da u teškim situacijama života ne odgovara na njihove molitve, na njihove žrtvene prinose, prorok Izaija odgovara i objašnjava da je to zbog grijeha naroda“, istaknuo je biskup, te dodao da prorok vidi da nema pomoći ako sam Bog ne siđe na zemlju i ne preobrazi ljudski život. Bog je uslišao ovaj vapaj. Isus će sam navijestiti svojim učenicima da će vidjeti otvorena nebesa. S Isusom završava vrijeme Božje šutnje. Nisu se samo otvorila nebesa, nego Bog upućuje čovjeku svoju Riječ koja je tijelom postala. Bog Otac predstavlja Isusa, svoju vječnu Riječ, koji će ljudima pokazati Božje lice i objaviti Božje srce, odnosno njegovu ljubav, rekao je biskup Križić.

Silazi na Isusa sam Duh Sveti u obliku goluba. Na početku stvaranja naglasak je stavljen na to da Bog stvara snagom svoga Duha. Biblija kaže da na početku Bog stvori nebo i zemlju, ali dodaje: „Zemlja bijaše pusta i prazna, tama se prostirala nad bezdanima, i Duh Božji je lebdio nad vodama“. Nakon ovoga Bog, snagom svoga Duha, stvara život na zemlji. Kod Isusova krštenja prisutnost Svetoga Duha naviješta novo stvaranje. Jer s Isusom započinje novo doba, nova povijest svijeta. Zato i vrijeme računamo s Isusovim dolaskom na svijet. Postoji vrijeme prije Krista i vrijeme iza Krista koje nije isto. Kod Isusova krštenja ne kaže se da je Duh nad vodama, nego se spustio na Isusa. U Starom zavjetu kada se za nekoga kaže da je na njemu Duh Sveti to je bio znak da ta osoba ima posebno poslanje koje joj Bog povjerava, istaknuo je biskup i dodao da s Isusom započinje nova povijest svijeta. Čovjek ne mora više tražiti da Bog rastvori nebesa i siđe da bi ga se vidjelo i čulo, nego je potrebno da čovjek usmjeri svoju pozornost prema zemlji i da na zemlji traži Božju prisutnost. Bog je po Isusu udario svoj šator na zemlji i nastanio se trajno među nama. Zemlja je postala Božje prebivalište. Tko ne uspije Boga našti na zemlji teško je vjerovati da će ga naći na nebesima. Kod Isusova uzašašća, kada su ga učenici podignutih glava ispraćali u nebesa, javlja se anđeo koji ih sa prijekorom pita: „Ljudi Galilejci, zašto stojite i gledate u nebo“ (Dj 1,11), upozorio je biskup Križić.

Glas s neba nije zašutio do današnjeg dana. On se uvijek iznova čuje kod krštenja svakoga djeteta, i čuo se na krštenju svakoga od nas. I nad nama je taj glas rekao: „Ovo je moje dijete ljubljeno, u njemu mi sva milina“. Te Božje riječi, upućene kod krštenja svakoga od nas, jesu riječi Božjeg povjerenja i nade da ćemo ostati cijelog života Božja djeca i Božja milina, rekao je biskup i zapitao se koliko živimo to dostojanstvo Božje djece?

Misno slavlje pjevanjem je pratio katedralni zbor „Sv. Cecilija“ pod vodstvom Franje Puškarića. Nakon misnog slavlja, uz prisustvo vjernika, biskup Križić blagoslovio je župni stan koji se već tradicionalno blagoslivlja u nedjelju kojom završava božićno vrijeme.

Makedonski vjernici u Hrvatskoj proslavili Božić

Zagreb, 7.1.2018. (IKA) – Makedonski vjernici u Hrvatskoj proslavili su Božić prema julijanskom kalendaru. Na Badnjak, 6. siječnja, u crkvi Sv. Roka na Rokovu perivoju u Zagrebu na bogoslužju su se okupili vjernici MPCO sv. Zlata Meglenska. Svečanu liturgiju na Božić, 7. siječnja, na istom mjestu predvodio je protojerej Kirko Velinski. On je na Badnjak kasno navečer predvodio liturgiju u crkvi Sv. Fabijana i Sebastijana u Rijeci za vjernike MPCO svetih cara Konstantina i carice Elene te svečanu liturgiju na Božić navečer za vjernike MPCO sv. Nauma Ohridskog u samostanskoj crkvi Gospe od Ančela u Splitu. Na božićno jutro o. Angelčo Stojanov predvodio je liturgiju u crkvi Sv. Franje uz samostan franjevača konventualaca u Puli za vjernike MPCO sv. Joakima Osogovskog. Na kraju liturgije pročitana je tradicionalna poslanica svećenstvu, monaštvu i vjernicima arhiepiskopa ohridskog i makedonskog Stefana i članova Svetog sinoda MPC. U poruci se ističe kako je Knez mira rođen „da nas spasi od smrti i pomiri sa samima sobom“, jer „mirotvorstvo je bit naše vjere, jer je Kristovo evanđelje naviještaj mira, a Gospodin Isus Krist je propovijedao i donio mir svim ljudima, mir žrtvom križa“. Kršćansko razumijevanje mira u svijetu ne iscrpljuje se pukim odsustvom rata, već je potrebna dublja spoznaja. Uostalom, sam Krist kaže: „Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje“. Prema tome, mir Crkva nudi kao obnovu zajedništva između Boga i ljudi. Božji dar mira postaje realnost samo onda kada kršćani trajno žive u vjeri, ljubavi i nadi. Stoga, jer kao kršćani živimo mir koji nam je poklonjen od Boga, nismo ravnodušni pred njegovim odsustvom iz svijeta, već se molitvom zalažemo da nebeski mir zavlada cijelom zemljom. Imajući iskustvo Božje pravde, zalažemo se za veću pravdu u svijetu i za iskorijenje svih oblika ugnjetavanja. Stalno si povješćujući da je Bog postao čovjek, prepoznajemo neponovljivu vrijednost svake osobe i branimo pravo svih ljudi da imaju dostojanstveni život, ističe se u poslanici. „Ako postojano nosimo Boga u našim srcima, moći ćemo svjedočiti istinu i braniti mir, pravdu, slobodu i poštovanje čovjeka kao slike Božje. Samo tako ćemo moći svijetom širiti svetost te se kao kršćani zvati sinovima Božjim i dostojnom djecom naših očeva“. Na kraju poslanice vjernike se poziva da u duhu proslave rođenja Kristova, Boga-dijete usade u svoja srca i to tako da mržnju i pohlepu, odmazdu i sebičnost zamijene ljubavlju, žrtvovanjem, praštanjem i milosrđem.

Najmlađi hrvatski misionar u posjetu domovini

Zagreb, 8.1.2018. (IKA) – Tijekom svoga boravka na odmoru u domovini vlč. Marko Jukić, hrvatski misionar u Peruu, posjetio je 8. siječnja Nacionalni misijski ured u Zagrebu. Vlč. Jukić naš je najmlađi misionar, rođen je 9. veljače 1989. u Doboju, a u misije je otišao 2015. u Peru, gdje od 1987. djeluje mons. Drago Balvanović. Vlč. Jukić djeluje u Limi koja sa susjednim lučkim gradom Callao ima oko 10 milijuna stanovnika. Brine o pastoralnom životu župljana te pomaže mnoge siromašne u rubnim dijelovima grada i pomaže mons. Balvanoviću oko brige o Hrvatima koji se tradicionalno okupljaju zahvaljujući katoličkim misijama Hrvatskoga pastoralnog vikarijata i župe sv. Leopolda Mandića. Vlč. Jukić posebno je pozvao sve u domovini da mole za nova svećenička i redovnička zvanja u Peruu, ali i cijeloj Južnoj Americi jer su potrebe velike, pa tako neki župnici imaju župe od 100.000 vjernika.

Doprinos katoličkoga vjeronauka razvoju samostalnosti i odgovornosti učenika

Katehetska zimska škola u Zagrebu okupila 350 osnovnoškolskih vjeroučitelja

Zagreb, 8.1.2018. (IKA) – U Zagrebu je 8. siječnja počela Katehetska zimska škola, stručni skup za vjeroučitelje u osnovnoj školi, s temom „Doprinos katoličkoga vjeronauka razvoju samostalnosti i odgovornosti učenika“. Organizatori stručnoga usavršavanja za osnovnoškolske vjeroučitelje su Nacionalni katehetski ured Hrvatske biskupske konferencije i Agencija za odgoj i obrazovanje pri Ministarstvu znanosti i obrazovanja RH. U Nadbiskupijskomu pastoralnom institutu okupilo se oko 350 sudionika. Osim pristiglih vjeroučitelja, u radu škole sudjelovali su pročelnici (nad)biskupijskih katehetskih ureda, viši savjetnici za vjeronauk pri NKU HBK, te viši savjetnici za vjeronauk u Agenciji za odgoj i obrazovanje, i to mr. Gordana Barudžija i prof. Dalibor Adžić iz Zagreba, prof. Tomislav Tomasić iz Podružnice u Rijeci te prof. Sabina Marunčić iz splitske Podružnice.

Nakon molitvenoga uvoda, u otvaranju skupa okupljene vjeroučitelje i ostale sudionike KZŠ, posebno predstojnika Vijeća za katehizaciju i novu evangelizaciju HBK đakovačko-osječkoga nadbiskupa Đuru Hranića, ravnateljicu Agencije za odgoj i obrazovanje prof. Jadranku Žarković Pečenković pozdravio je predstojnik NKU HBK dr. Ivica Pažin. Osvrnuvši se na temu skupa, dr. Pažin ustvrdio je kako je temeljna misao Katehetske zimske škole usmjerena prema slobodi, samostalnosti i odgovornosti, i to kroz prizmu katoličkoga vjeronauka i njegova doprinosa u okviru stjecanja potrebnih kompetencija kod učenika i ostalih sudionika. „Vrijeme u kojemu se održava ova Katehetska zimska škola je vrijeme kušnje, ali je i vrijeme izazova. Ali, koje to vrijeme u posljednjih dva i pol desetljeća vjeronauka u školi nije bilo? No, nije ovo samo vrijeme kušnje za vjeronauk i vjeroučitelje, za Crkvu, nego i za mnoge koji će raspravljajući o vjeronauku, odgovorno ili manje odgovorno, ali ipak samostalno i potpuno slobodno iznositi svoja mišljenja o nama i našem djelovanju, i o onome koga i što naviještamo“, istaknuo je dr. Pažin. Potaknuo je sudionike na razmišljanje na kakvoj slobodi počiva današnji čovjek. U tom kontekstu podsjetio je na misli filozofa S. Kierkegaarda: „Svi se mi danas nalazimo na brodu kojim u međuvremenu upravlja kuhar. Ono što kapetan broda oglašava preko zvučnika nije više smjer kojim idemo, nego ono što nas danas čeka za ručak“. Dr. Pažin je pritom zapitao: „Tko će reći i definirati što je to sloboda? Ima li ona granica? Papa Benedikt XVI. u svojoj će enciklici 'Caritas in veritate' reći: 'Ovome svijetu nedostaju misli, zato je bolest'. Drugim riječima, današnjemu čovjeku ne treba prestati otvarati oči, koliko nam se to potpuno činilo teškim. Da njegova vlastita potreba za slobodom neće biti utažena samo time što po njoj raspolaže svojim životom kako želi, da se njegova autonomija ne sastoji u tome da natjera u sebi ukorijenjenu češnju za Bogom da šuti. Upravo suprotno, vjeroučitelj je pozvan naviještati riječima sv. Pavla da je sloboda ondje gdje je Duh Gospodnji. Iz takvoga razumijevanja slobode bit će nama vjeroučiteljima jasnije što sa sobom nosi samostalnost i odgovornost, najprije kod nas, a zatim i kod naših učenika“, poručio je, između ostaloga, pročelnik Pažin, izrazivši nadu da će vjeroučitelji i nadalje nastaviti biti, kako je rekao, „prijatelji Božji i prijatelji čovjeka“.

Ravnateljica Žarković-Pečenković u ime suorganizatora stručnoga skupa ustvrdila je da Agencija za odgoj i obrazovanje preko svojih savjetnika za vjeronauk ima kvalitetnu suradnju s NKU HBK u organiziranju katehetskih škola. Osvrnuvši se na temu Katehetske zimske škole ustvrdila je da se pred učiteljima i vjeroučiteljima nalaze

brojni izazovi u njihovu pedagoškom radu. „Socijalna promjena u društvu, izazovi s kojima se učenici susreću na svakodnevnoj razini tijekom odrastanja i pohađanja škole, kao i socijalni izazovi s kojima se susreću njihovi roditelji, razvijanje samostalnosti i odgovornosti djece i mladih je proces u koji je potrebno uložiti puno vremena. Kako odgovoriti na tu zadaću? Zasigurno nema jednoznačnoga odgovora na ovo pitanje. S obzirom na program katehetske škole nadam se da ćete kroz predavanja i pedagoške radionice za sebe pronaći tragove prema odgovorima. Nadam se da će vas ovako smišljeni stručni skup ojačati u vašem radu i nastojanjima da uvijek iznova postavljate ovo pitanje te strpljivo i profesionalno na njega iz dana u dan tražite svoje odgovore“, istaknula je ravnateljica, poručivši kako se odgojem i obrazovanjem treba poticati aktivno sudjelovanje djece i mladih u društvenome životu.

Uime zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića sudionike Katehetske zimske škole pozdravio je njegov izaslanik dr. Denis Barić, tajnik Sinode Zagrebačke nadbiskupije. „Svako vrijeme pred nas stavlja pregršt izazova koji nas nukaju ne samo na promišljanje, već i na traganje mogućnosti što boljega načina rada, suradnje, suživota, uspješnosti u svim područjima u kojima je na prvome mjestu čovjek, odnosno dobro i rast čovjeka. Jedno od takvih područja je zasigurno škola, odnosno odgojno-obrazovni rad, kojemu vi vjeroučitelji i vjeroučiteljice posvećujete svoje vrijeme, znanje i volju“, rekao je dr. Barić. Podsjetio je, pritom, da u radu Sinode Zagrebačke nadbiskupije sudjeluju vjeroučitelji i vjeroučiteljice. „Upravo svojim radom unutar sinodskih zasjedanja vjeroučitelji pokazuju što zapravo znači biti odgovoran i kako svojim promišljanjima pridonijeti obogaćenju Crkve kojoj pripadam, školi u kojoj radim, obitelji u kojoj živim. Želim da vam ovogodišnja Katehetska zimska škola pomogne u promišljanjima o pojmovima slobode, odgovornosti, samostalnosti te da uspijete proniknuti u srž različitih metoda poučavanja koje potiču slobodu, samostalnost i odgovornost“, poručio je dr. Barić, zaželjevši vjeroučiteljima plodonosan rad.

Predstojnik Vijeća za katehizaciju i novu evangelizaciju pri HBK nadbiskup Hranić prenio je pozdrave hrvatskoga episkopata i zaželio sudionicima puno uspjeha i Božjega blagoslova na početku nove građanske godine i novoga odgojno-obrazovnoga razdoblja. „Obilježavanje 25. obljetnice vjeronauka u školi bila je prigoda u kojoj smo vrednovali i Bogu zahvaljivali za sve ono što smo postigli u izradi vjeronaučnih planova i programa, udžbenika i pomagala, formaciji vjeroučitelja na planu komunikacije i suradnje s učenicima i njihovih roditelja koji nas izabiru kao svoje suradnike i pomoćnike u cjelovitom odgoju i obrazovanju, a osobito na planu vjerskoga odgoja i obrazovanja svoje djece i mladih. Vrednovali smo vjeronauk kao prostor afirmacije slobode roditelja i učenika koji izabiru slobodno vjeronauk, prepoznali ga kao prostor afirmacije vjerske i društvene slobode i odgovornosti te dijaloga u različitosti unutar hrvatske škole i društva, kao prostor kroz koji hrvatska vlast očituje svoju demokratičnost, poštovanje vjerskih sloboda i prava roditelja da oni odgajaju i obrazuju svoju djecu u skladu sa svojim svjetonazorskim opredjeljenjem i uvjerenjima. Svi skupa smo rasli i dozrijevali kroz protekle godine te stjecali bogata iskustva koja nas ohrabruju za nastavak započetoga hoda“, rekao je nadbiskup Hranić, te ustvrdio kako se u proteklom razdoblju puno toga postiglo. Osvrnuo se na društvene i ostale okolnosti unutar kojih se održava školski vjeronauk te poručio: „Društvene i vrijednosne silnice koje se očituju u životu hrvatskoga društva, a unutar kojih se ostvaruje i

vjeronauk u hrvatskoj školi, pokazuju da iskustva stjecanja kroz proteklih 26 godina ipak još nisu sasvim dovoljno jamstvo da bismo za sebe mogli reći da smo doista dozreli i da smo postali istinski zreli ljudi, građani, kršćani, prosvjetni radnici i vjeroučitelji. I pred nama vjeroučiteljima ostaje put te obveza našega daljnjega dozrijevanja i rasta u demokratskom poštovanju različitih identiteta te u kršćanski mudrom i zreлом ostvarenju našega navjestiteljskoga i vjeroučiteljskoga poslanja. Razvijamo se i mi, razvija se i društvo u kojemu živimo“. „Mi, kršćani, ne možemo drugačije nego kao Sin Božji koji svojim utjelovljenjem prihvaća i potvrđuje vrijednost i dostojanstvo svakoga čovjeka. Iskreno, mi i ne možemo nego iskreno prihvaćati i poput Isusa voljeti svakoga čovjeka kojemu smo poslani, pa i onda kada je on grešan i potreban spasenja. Tako i mi vjeroučitelji koji se svojom službom uključujemo u evangelizacijsko navjestiteljsko poslanje Crkve, želimo i moramo prihvaćati ovo vrijeme u kojemu živimo i konkretne ljude kojima smo poslani. Premda nam ovo društvo i vrijeme često daju do znanja da žele kročiti prema tome da za Boga ne bi trebalo biti mjesta, pozvani smo Kristovom ljubavlju i širinom biti širi i od onih ljudi koji Boga odbacuju jer ga doživljavaju kao smetnju i zapreku za potpuno samoostvarenje“, poručio je nadbiskup Hranić. „Zahvaljujući vjernosti kršćanskome navještaju o čovjeku kao slici Božjoj koja je obdarena darom slobode i odgovornosti, vjeronauk je u proteklih dvadesetšest godina ne samo pronašao svoje mjesto u hrvatskome društvu i postao najznačajnijim redovitim oblikom evangelizacijske prisutnosti Crkve i njezina navjestiteljskoga poslanja u društvu, nego je vjeronauk stekao i prepoznatljiv identitet škole dijaloga i važnoga čimbenika u promicanju slobode te odgovornosti za izgradnju hrvatskoga demokratskog društva. Vjeronauk u školi je u društvu u kojem je prisutna tendencija uklanjanja Boga i kršćanskoga navještaja iz javnoga prostora pridonio i prihvaćanju Crkve i važnosti njezina navještaja za razvoj i budućnost slobodnoga i demokratskoga društva što su ostvarili vjeroučitelji“, istaknuo je mons. Hranić.

Poručio je da je vjeronauk u školi navjestiteljski glas Crkve u hrvatskome društvu, glas Isusa Krista danas. „Taj glas već stoljećima govori o ljubavi prema Bogu i prema čovjeku, o ljubavi prema vlastitom narodu i poštovanju svakoga drugoga identiteta. Taj glas već stoljećima govori o ljubavi prema istini koja je veća od svakoga oblika egoizma i svakoga parcijalnoga interesa, o ljubavi prema trajnim i neprolaznim vrijednostima, o ljubavi prema svemu što je plemenito i dobro. Taj glas oduševljava za spremnost na žrtvu iz ljubavi, poziva na praštanje i pomirenje, nudi smisao ljudskoga života. I smije li u tom i takvom kršćanskom navještaju Krista i njegove ljubavi biti mjesta za mržnju“, poručio je nadbiskup Hranić.

„Vjeroučitelj evangelizira, on je svjedok evanđelja, on naviješta i svjedoči Kristovu dobrotu i blagost, milosrđe i ljubav. Kad vjeroučitelj govori, premda govori samostalno i sam, on govori i u ime svih svojih kolega vjeroučitelja, on govori u ime Krista, u ime svoga biskupa koji mu je dao mandat, u ime čitave Crkve. Govori u ime svakoga od nas. No, riječ se vjeroučitelja uvijek smješta u zajednicu Crkve. Njegova sloboda i samostalnost potiču ga i vode do toga da kao pojedinac gleda i razmišlja široko, evanđeoski, odnosno eklezijalno, zajedno s Crkvom, te da shvati da nije samo on gospodar svojih riječi, nego da je njegova riječ istodobno i govor čitave Crkve i da se kroz njegovu riječ promatra i vrednuje čitavu Crkvu i sve vjeroučitelje“, zaključio je nadbiskup Hranić te otvorio radni dio prvoga dana Katehetske zimske škole.

Novi animatori Dubrovačke biskupije

Dubrovnik, 8.1.2018. (IKA) - Peta opća specijalizacija animatora Dubrovačke biskupije, koja je ujedno i treća specijalizacija koju samostalno vode dubrovački animatori instruktori, održana je od 2. do 8. siječnja u Biskupijskom sjemeništu u Dubrovniku, a na njoj su sudjelovali kandidati za animatore koji su prošli jednogodišnju temeljnu formaciju animatora i koji su željeli nastaviti usavršavanje za animatore. Na večernjoj misi na blagdan Krštenja Gospodinova, 7. siječnja, u dubrovačkoj katedrali biskup Mate Uzinić, u nazočnosti generalnog vikara don Hrvoja Katušića, rektora sjemeništa don Marina Lučića i pročelnice Vijeća za mlade Ane Marčinko, podijelio je certifikate mladima koji su završili specijalizaciju. Novih 19 animatora su: Ivana Antunović, Ani Bratoš, Zrinka Ćorić, Nikola Daničić, Lea Hvar, Nika Klečak, Maja Kovačević, Josip Lazić, Leona Leto, Mateo Ljubišić, Antonija Martinović, Tereza Musladin, Ante Oreč, Vesna Palčok, Anton Puljić, Danijela Rosić, Nikolina Tomašević, Mihaela Vlahinić i Josipa Vuković. Pročelnica Marčinko kazala je kako je u osmišljavanju i realizaciji sedmodnevnog programa opće specijalizacije za novih 19 animatora sudjelovalo 10 instruktora i 30 animatora specijalaca. Posebice je istaknula kako su Božo Džamarija i Marko Soldo, voditelji specijalizacije, dali veliki doprinos njezinom održavanju.

U propovijedi biskup Uzinić kazao je kako se blagdanom Krštenja Gospodinova spominjemo trenutaka u kojemu se u životu Isusa iz Nazareta dogodila prekretnica. „Krštenje je u potpunosti primijenilo Isusov pogled na sebe, na svoj život i svoje životno poslanje." Sv. Petar, podsjetio je biskup, u mastralom govoru iz Djela apostolskih izgovorenom u Kornelijevoj kući koji je bio prekretnica za Crkvu u njezinom odnosu prema drugim narodima, tu promjenu opisao je riječima: „Nakon krštenja koje je propovijedao Ivan... Isusa iz Nazareta Bog pomaza Duhom Svetim i snagom, njega koji je, jer Bog bijaše s njima, prošao zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve kojima bijaše ovladao đavao." Dubrovački biskup zatim je pozvao vjernike, a posebice mlade animatore, da postanu svjesniji svoga krštenja koje je svima prekretnica. Usporedio je temeljnu i opću formaciju animatora s njihovim životom prije toga, te je kazao da bi one trebale biti nešto poput krštenja na Jordanu, mistično iskustvo, trenutak prosvjetljenja, koje bi njihov život trebalo podijeliti na život prije i život poslije formacije za animatore. „Život prije bio je život vas kao tradicionalnih kršćana koji su išli na vjeronauk i na misu te su svoju vjeru živjeli u anonimnosti. Ovo što ste doživljavali ovih dana je vaš iskorak, vaša promjena koja bi vam se trebala dogoditi i pomoći vam da svoj kršćanski život, pogled na sebe i svoje životno poslanje kao kršćana u Crkvi i svijetu, vidite na nov način", istaknuo je biskup Uzinić.

Potaknuo je sve vjernike da se „upute prema obalama Jordana", pa da krenu putem obraćenja, da u Isusu iz Nazareta ponovno prepoznaju onoga koji ih je krstio Duhom Svetim, te da čuju Očev glas koji i njima govori da su njegovi ljubljani sinovi i kćeri. Nakon toga slijedi obezba da život koji je do sada život prije obraćenja, život prije pohađanja formacije animatora, postane život nakon obraćenja. „Pa da i mi nakon te prekretnice u Kristovo ime prođemo 'zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve kojima bijaše ovladao đavao'", zaključio je biskup.

Na općoj specijalizaciji animatori su imali priliku produbiti svoja znanja iz raznih dijelova pastorala koje će im kasnije koristiti u njihovu poslanju župnih animatora, učili su kako u svojim župama pokrenuti i voditi različite radionice i grupe, savladavali su komunikacijske vještine i stilove vođenja

animatora, te stjecali znanja, kvalitete i sposobnosti u pristupu i načinu rada s mladima. Imali su i raznovrsne zadatke: od brige za čistoću prostorija u kojima su boravili, pripreme obroka, do animacije molitvenih čitanja na misi i večernjoj molitvi te kreativnog rada. Na misi u katedrali sudjelovali su i roditelji animatora, a liturgijsko pjevanje predvodio je katedralni zbor mladih i Tamburaški orkestar crkve Domino.

Radni dio Katehetske zimske škole u Zagrebu

Zagreb, 9.1.2018. (IKA) – Izlaganjem „O slobodi volje: suvremene interdisciplinarnе perspektive" dr. Saše Horvata s Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta – Teologije u Rijeci, započeo je u ponedjeljak 8. siječnja radni dio programa prvoga dana Katehetske zimske škole koja se u organizaciji Nacionalnoga katehetskoga ureda HBK održava u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu. Tema ovogodišnje Katehetske zimske škole je „Doprinos katoličkoga vjeronauka razvoju samostalnosti i odgovornosti učenika", a okupila je oko 350 vjeroučiteljica i vjeroučitelja u osnovnim školama.

Dr. Horvat na početku je ustvrdio da je sloboda volje jedna od temeljnih odrednica ljudskoga bića. U prvomu dijelu predavanja ukratko je upoznao sudionike s osnovnim odrednicama slobode volje i uputio na poteškoće koje se javljaju zbog različitih tumačenja. U drugome dijelu približio je sudionicima pitanje slobode volje u odnosu na područja kognitivne znanosti i neuroznanosti. U tim trenutačno vodećim znanstvenim disciplinama – kako po značenju koje uživaju u znanstvenom svijetu tako i po novčanim iznosima koji se dodjeljuju njihovim projektima – razumijevanje ljudske biti ostvaruje se unutar materijalističkoga pogleda na svijet i redukcionističke metode. Tako se i pitanje slobode volje promatra isključivo kroz aktivnost neuronskih struktura, koje preuzimaju ključnu ulogu u procesu donošenja odluke, čime postaju nesvjesni nosioci ljudskoga odlučivanja, dok se ideja slobode volje proglašava iluzijom. U završnom dijelu predavanja iznio je kritiku antropoloških zaključaka o slobodi volje utemeljenih na empiričkim neuroznanstvenim istraživanjima. Izlaganje je zaključio riječima pape Ivana Pavla II. „Svaki znanstvenik je danas pozvan sudjelovati u strpljivoj reintegraciji ljudskoga znanja. U pitanju je ništa manje nego budućnost čovječanstva i kulture". Te je riječi papa Wojtyła izgovorio u pozdravu neuroznanstvenicima i teolozima u Vatikanu 1988. godine.

Dr. Marinko Vidović, profesor biblijske teologije na Katoličkomu bogoslovnom fakultetu u Splitu, održao je izlaganje „Za slobodu nas Krist oslobodi (Gal 5,1)". Na početku je pojasnio povijesne okolnosti nastanka poslanice, njezinu osnovnu strukturalnu rasporedbu i proučavanje njezina sadržaja pod vidom govora o slobodi. Pojasnio je da Pavao zbog specifičnih okolnosti pisanja Galaćanima o slobodi razmišlja u kontekstu pisamskoga govora o Abrahamu, a onda o njegovim ženama i sinovima. Abraham je vjernik na temelju Božjega obećanja, a ne Zakona, što znači da se Abrahamovo sinovstvo kao izraz slobode ostvaruje u sferi obećanja, a ne Zakona. Sloboda se ne određuje izvanjskim čimbenicima, nego unutarnjim opredjeljenjima, poručio je dr. Vidović. Sloboda je majka onih koji vjeruju, ona je zov Jeruzalema odozgo, a sadašnji Jeruzalem, odnosno zakonska rasporedba spasenja ostavlja čovjeka u ropstvu, odnosno u izvanjskim određenostima njegove povijesne egzistencije koje uvijek zarobljavaju. Sloboda je dar nove rasporedbe spasenja u Kristu. Krist za nju oslobađa, a to znači da sloboda u smislu slobodne volje i

njezinih mogućnosti treba biti oslobođena, i tek ta oslobođena sloboda kao indikativ unutarnje transformacije čovjeka omogućuje njezino ispravno prakticiranje u konkretnom životu. U zaključku je poručio da je sloboda zapravo opredjeljenje za služenje te je njezin temeljni modus ostvarenja ljubav.

U popodnevnom dijelu rada stručnog skupa u osnovnoj školi „Miroslav Krleža“ održane su u pedagoške radionice: Projekt „Trag dobrote - Dvadeset godina Varaždinske biskupije kao primjer razvijanja socijalnih kompetencija učenika“, „Scenariji poučavanja - izazovi učenju i poučavanju“ i „Objava sadržaja i suradnja putem digitalnog repozitorija obrazovnih materijala – Edutorija“. Rad prvoga dana Škole zaključen je euharistijskim slavljem koje je u crkvi Sv. Marije na Dolcu predvodio nadbiskup Hranić.

Drugi dan Škole, 9. siječnja, viši savjetnik u Agenciji za odgoj i obrazovanje prof. Žarko Bošnjak održao je predavanje „Odgovornost i samostalnost odgojno-obrazovnih radnika“. Na početku izlaganja ustvrdio je da odgovornost i samostalnost treba promatrati u kontekstu postojećih zakona Republike Hrvatske, zatim u kontekstu odnosa prema sebi, drugima i okolini, kroz odnos učitelja u zbornici, učionici i ostalim površinama škole te kao osobnu gradnju uzora za druge i trajnu vrijednost koja podiže kvalitetu života. Istaknuo je četiri Platonove temeljne vrline: pravednost, umjerenost, hrabrost i mudrost, koje bi trebale krasiti svakoga čovjeka, a posebno pedagoškoga radnika. Govoreći o Zakonu o hrvatskom kvalifikacijskom okviru, istaknuo je da on definira osam razina odgovornosti. Prva, ujedno i najniža, razina odgovornosti je minimum odgovornosti koji mora imati svaki učenik koji završi osnovnu školu, dok maksimum odgovornosti nije određen zakonom. Sedmi stupanj odgovornosti je minimum odgovornosti koji moraju imati svi ljudi koji su stekli visoku stručnu spremu, pojasnio je prof. Bošnjak. Odgovornost i samostalnost prema sebi, drugima i okolini odnosi se u prvome redu na ne činjenju štete sebi, drugima i okolini. Odgovornost i samostalnost učitelja u zbornici, učionici i ostalim površinama škole odnosi se na pažljivo i svjesno ophođenje prema kolegama, učenicima i inventaru škole. Odgovornost i samostalnost kao osnova za osobnu gradnju uzora za druge odnosi se na trajan proces pažljivoga i svjesnoga življenja. Govoreći o tim pojmovima u kontekstu osobne trajne vrijednosti koja podiže kvalitetu života, predavač je poručio da se ona odnosi na rezultat postignut kroz niz godina rada na sebi s drugima i s okolinom koji stvara dodatne vrijednosti u životu pojedinca i zajednice.

Predavanje „Vjeronauk u školi i EU Kids Online Hrvatska“ održao je komunikolog dr. Danijel Labaš s Hrvatskih studija. Osvrnuvši se na rezultate nacionalnoga komparativnog istraživanja EU Kind Online Hrvatska o medijskim navikama djece te praksama i stavovima njihovih roditelja, naveo je da djeca internetu najčešće pristupaju preko pametnih telefona (93%) i računala, odnosno laptopa (83%), a imaju pristup internetu i preko tableta (37%). Starija djeca u većoj mjeri mogu pristupiti internetu kada god žele, a gotovo polovica djece u dobi do 11 godina, odnosno njih 44%, imaju tu mogućnost. Ukazao je i na rezultate istraživanja prema kojima je gotovo 3/4 djece u dobi od 9 do 11 godina, 2/3 djece u dobi od 12 do 14 godina i 2/3 djece u dobi od 15 i 17 godina bilo izloženo seksualnim fotografijama putem interneta. Govoreći o pomoći korisnicima virtualnoga svijeta, predavač je ukazao na medijski odgoj za medijsku pismenost. Podsjetio je da zadaća medija nije samo informiranje i zabava. Medije se koristi i zato da bi netko na njima zarađivao, upozorio je, uz ostalo, dr. Labaš, pozvavši vjeroučitelje da u pedagoškom

radu ne demoniziraju medije, nego ih pretvaraju u prijatelje. Predavač je ustvrdio kako istraživači rezultate o navikama i iskustvima djece na ovome području smatraju ključnima za donošenje nacionalnih smjernica za sigurno korištenje interneta, izradu edukativnih materijala za djecu i roditelje, te za izradu nacionalnih i lokalnih obrazovnih politika. Na temelju istraživanja provedenih od listopada do studenoga 2017. godine može postaviti i pitanje na koji način vjeronauk u školi može odgovoriti na nove izazove za djecu povezane s njihovom sigurnošću na internetu. Nadalje, kako bi se u okviru nastave vjeronauka moglo odgajati i obrazovati djecu i mlade za slobodno i odgovorno korištenje novih medija, za poštovanje dostojanstva svakoga čovjeka i njegove privatnosti. Isto tako, potrebno je promišljati kako pomagati pogođenoj djeci kako bi se rehabilitirala, ali i roditeljima i obiteljima da budu kreativni u odgoju djece i mladih za primjereno korištenje internetom i novim medijima. Vjeronauk poput svih drugih školskih predmeta upravo na ovome području može pridonijeti odgovornom korištenju interneta i ostalih medija, a medijski pismeni (vjero)učitelji u kontekstu odgovorne slobode mogu pridonijeti medijskom odgoju i opismenjivanju učenika, potičući ih i učeći samostalnosti i odgovornosti u okviru njihovoga slobodnog, odgovornog i kritičkog korištenja medijima, zaključio je dr. Labaš.

U plenarnoj raspravi otvoreno je, uz ostalo, pitanje i korištenja mobilnih uređaja i ostalih komunikacijskih sredstava u nastavnome procesu. Neki su vjeroučitelji ukazali na konkretne primjere vrijeđanja i ponižavanja među učenicima, ali i učitelja, putem društvenih mreža, osobito posredstvom facebook profila te upozorili kako u tim situacijama nisu zakonski zaštićeni. U raspravi je istaknuto da učenicima kroz pedagoški rad treba sustavno govoriti o dostojanstvu ljudske osobe i o poštovanju svakoga čovjeka, i na taj način dati im do znanja da se prati njihovo ponašanje na društvenim mrežama.

Zagrebački vjeroučitelj Nikola Kuzmičić u raspravi se osvrnuo na slučaj neprimjerenoga ispada vjeroučitelja Krešimira Bagarića iz zagrebačke Osnovne škole Matije Gubca. Upitao je ne radi li se u tom slučaju o „lovu na vještice“ s obzirom na ponašanje učenika i njihovo korištenje mobilnih uređaja u nastavnome procesu. U osvrtu na taj slučaj dr. Labaš istaknuo je da se pitanje korištenja mobilnih i ostalih uređaja u nastavi može regulirati kućnim redom školske ustanove s obzirom da to pitanje nije regulirano zakonskim propisima. Podsjetio je, pritom, da prema dostupnim istraživanjima oko 50% djece za vrijeme nastave pretražuju određene sadržaje na internetu. Mišljenja je, nadalje, da bi nadležno Ministarstvo znanosti i obrazovanja po ovomu pitanju trebalo potaknuti rješavanje problema na općoj razini, a ne rješavanje toga pitanja prepustiti pojedinačnome snalaženju u školskim ustanovama. Mr. Gordana Barudžija, viša savjetnica za vjeronauk iz Agencije za odgoj i obrazovanje, istaknula je važnost postupnosti oko uključivanja sudionika u rješavanje određenih poteškoća u tim situacijama u školama. Smatra da nije prihvatljivo bilo kakvo zataškavanje određenih problema u školskim ustanovama te je potrebno odmah u rješavanje problema uključiti učenike sudionike, razrednike, stručno-pedagošku službu škole i ostala nadležna tijela u školskim ustanovama. Predstojnik NKU HBK dr. Ivica Pažin zahvalio je vjeroučiteljima na aktivnome sudjelovanju u radu KZŠ, a osobito na potpori u organizaciji i njezinu ostvarenju, a mr. Barudžija posebno je zahvalila voditeljicama i voditeljima pedagoških radionica koje su ciljano određene za KZZ.

Crkva u Hrvata

Nuncij Pezzuto predvodio slavlje u sarajevskoj katedrali
Sarajevo, 1.1.2018. (IKA/KTA) - Na prvi dan nove 2018. godine, kada Crkva slavi svetkovinu Svete Marije Bogorodice i Svjetski dan mira, svečano euharistijsko slavlje u katedrali Srca Isusova u Sarajevu predvodio je apostolski nuncij u Bosni i Hercegovini nadbiskup Luigi Pezzuto, u zajedništvu s vrhbosanskim nadbiskupom metropolitom kardinalom Vinkom Puljićem i vojnim biskupom u BiH Tomom Vukšićem te uz koncelebraciju 11 svećenika.

Nuncij Pezzuto misu je slavio na hrvatskom jeziku, a u propovijedi tumačio je poruku pape Franje za 51. svjetski dan mira „Migranti i izbjeglice - muškarci i žene u potrazi za mirom“. „Pojava koja danas zahvaća cijelo čovječanstvo jesu migracije kao posljedica gladi i općenito traženja kvalitete života koja bi bolje odgovarala dostojanstvu ljudske osobe“, kazao je nuncij Pezzuto, ističući da papa Franjo na pojavu seljenja gleda pogledom vjere i razmatranja.

Biskup Komarica na svetkovinu Marije Bogorodice slavio misu kod otaca trapista

Banja Luka, 1.1.2018. (IKA/KTA) - Banjolučki biskup Franjo Komarica je trideseti put uzastopno predslavio misu 1. siječnja, na svetkovinu Svete Marije Bogorodice - Novu Godinu u samostanskoj i župnoj crkvi Marijina Uznesenja u banjolučkoj župi Marija Zvijezda kod otaca trapista. S njim su koncelebrirali župnik o. Tomislav Topić i prior o. Zvonko Topić. Bilo je prisutno nekoliko redovnica te oko pedesetak župljana.

Ovu je tradiciju uveo pokojni banjolučki biskup Alfred Pichler, a nastavio je biskup Komarica. I prije rata i u ratnim dramatičnim godinama i u svim poratnim godinama biskupu Komarici uspjele su na Novu Godinu u prijepodnevnim satima, zajedno s ocima trapistima i s okupljenim župljanima, i onim iz susjednih župa, predslaviti misu i preporučiti nastupajuću novu godinu Božjoj dobroti i zagovoru Presvete Bogorodice cijelu svoju biskupiju i sve sugrađane.

Biskup Komarica i ovaj je put uputio svim nazočnima očinske riječi ohrabrenja i poticaja da se u nestalnosti i promjenjivosti godina i događanja prepuste s povjerenjem vodstvu Božje Providnosti. Podsjetio je nazočne na preminule i protjerane i svećenike i župljane koji su se ranijih godina i desetljeća okupljali u toj crkvi na bogoslužje ne samo prvoga dana svake nove godine nego i redovito nedjeljama i blagdanima, te ih u molitvi preporučio Božjem Milosrđu. Zahvalio je ocima trapistima – sadašnjim i prijašnjim – već preminulim – za mnogostruko dobro koje su ostvarili na području grada Banje Luke i Banjolučke biskupije tijekom dugih desetljeća svoga blagoslovljenog boravka u Mariji Zvijezdi.

Za uspomenu na trideseto uzastopno predslavljanje misom župnik je pozvao sve na zajedničko fotografiranje.

Božićne čestitke kardinala Puljića

Sarajevo, 5.1.2018. (IKA/KTA) - Uoči proslave Božića po julijanskom kalendaru kardinal Puljić uputio je božićne čestitke patrijarhu Srpske pravoslavne Crkve Irineju, dabrobosanskom metropolitu Hrizostomu te episkopima: zvoničko-tuzlanskom Fotiju, zahumsko-hercegovačkom Grigoriju i bihačko-petrovačkom Sergiju.

U čestitki metropolitu Hrizostomu i cijeloj Dabrobosanskoj metropoliji kardinal Puljić zahvalio je za njegov dolazak u sarajevsku katedralu na polnoćku i na božićni ručak te obećao doći na božićnu liturgiju u sarajevsku pravoslavnu Sabornu crkvu.

Zimski oratorij u Subotici

Djeca su učila o duhovnome bogatstvu Katoličke Crkve

Subotica, 6.1.2018. (IKA) - U župi sv. Roka u Subotici od 3. do 6. siječnja održan je Zimski oratorij za djecu. Oratorij su organizirali mladi animatori na čelu s Vedranom Cvijin, a sudjelovalo je oko sedamdeset djece iz nekoliko subotičkih župa a najviše iz župe sv. Roka i župe Isusova uskrsnuća. Okvirna tema ovogodišnjeg Zimskog oratorija bila je „Bogatstvo Katoličke Crkve“. Djeca su uz stalne sadržaje oratorija: molitva-igra-filmovi-rad u skupinama imala priliku upoznati bogatstvo Katoličke Crkve kroz upoznavanje različitih redovničkih zajednica te svećeničkoga i bračnog i obiteljskog zvanja. Prigodna predavanja i razgovor s djecom imali su fra Danijel Maljur, OFM, iz subotičkog franjevačkog samostana, dr. Marinko Stantić, župnik župe Marija Majka Crkve, mons. Andrija Anišić, župnik župe sv. Roka, te s. M. Silvana Milan, predstojnica subotičkog samostana Družbe kćeri milosrđa. Djeca su sudjelovala i u radu nekoliko radionica. Specijalni gosti u radionicama bili su Vedran Peić, za dramsku; Čedomir Lišić za sportsku i Anita Gatarić u radionici „medenjaci“ koja je učila djecu praviti najfinije i najljepše medenjake. Posljednjega dana oratorija, djeca su uključila i roditelje. Oni su pravili kolače i torte a djeca i animatori ocijenili su i nagradili najbolje.

Oratorij je završio svečanom misom koju je u crkvi Sv. Roka predvodio župnik Anišić. Na početku mise blagoslovio je tamjan, zlato i naljepnice za blagoslov obitelji, a u propovijedi razgovarao je s djecom o smislu blagdana Bogojavljenja odnosno Sv. tri kralja. On je na misi posebno zahvalio animatorima jer, kako je istaknuo, djeca i roditelji lako su pronašli svoj interes za sudjelovanje u oratoriju ali animatori su sve radili iz čiste ljubavi prema djeci jer su uložili svoje slobodno vrijeme i svoje talente i duhovne darove da ih poučavaju i da se s njima igraju. Župnik je također izrazio nadu da će Zimski oratorij donijeti puno slatkih duhovnih plodova kako obiteljima tako i župnim zajednicama iz kojih su djeca sudjelovala u njegovom radu. Na misi su pjevali i svirali animatori i djeca, sudionici oratorija.

Poslije mise u vjeronaučnoj dvorani djeca su izvela priredbu, koja je bila plod njihova višednevnog druženja. Na kraju priredbe djeci i roditeljima u ime organizatora zahvalila je Vedrana Cvijin i najavila da će redoviti oratorij u toj župi započeti s radom u prvu korizmenu subotu.

Molitveno obilježena obljetnica biskupskog ređenja banjolučkog biskupa Franje Komarice

Banja Luka, 6.1.2018. (IKA/TABB) - Po biskupskom ređenju najstariji biskup u hrvatskom narodu - banjolučki biskup Franjo Komarica - u svojoj je katedrali na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja, svečanom koncelebriranom misom zahvalio Bogu za 32 godine svoje biskupske službe. S njim su koncelebrirali pomoćni biskup Marko Semren i još šestorica svećenika, njegovih bliskih suradnika. Na misi je sudjelovalo dvanaest redovnica te više desetina vjernika-laika.

Na početku mise biskup je zahvalio Bogu i Kristovu namjesniku na zemlji svetom papi Ivanu Pavlu II za „izuzetnu milost i povjerenje“ koje je dobio uvrštavanjem u dvije tisuće godina dugi niz nasljednika Kristovih apostola. Zahvalio je nazočnima za njihove molitve i dragocjenu pomoć u dosadašnjem obnašanju odgovorne crkvene službe. Podsjetio je da istog dana slave obljetnice biskupskog posvećenja i vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić i njegov pomoćni biskup Pero Sudar, te je sve pozvao na molitvu i za njih.

U propovijedi je biskup Komarica najprije na temelju svetopisamskih tekstova protumačio jedinstvenu ulogu utjelovljenog Sina Božjega, kao Spasitelja svih naroda i ljudi. Pojasnio je i nekoliko odlikovanja od strane istoga Krista svih kršćana kao onih sretnika koji su, prepoznavši u Isusu Kristu svoga Spasitelja, dobili zadaću da budu vjerodostojni svjedoci i suradnici u Kristovu spasiteljskom djelu.

Prisjetio se i svoga biskupskog ređenja nad grobom apostolskog prvaka sv. Petra u Rimu po rukama velikog i svetog pape Ivana Pavla II. S njim su zaređena još šestorica biskupa iz Sjeverne i Južne Amerike, Afrike, Azije i Europe. Papa im je na ređenju stavio na srce da pomažu narodima u njihovoj vjernosti kršćanskoj baštini. Osvrnuvši se na izuzetno dramatičnu situaciju u svojoj biskupiji tijekom proteklih tri desetljeća, biskup Komarica usporedio je vrijeme Isusova rođenja i tadašnje ljude koje spominju evanđeoska izvješća sa sadašnjim vremenom i ponašanjem naših suvremenika prema Kristu i njegovim vjernicima u zemlji, ali i na mnogim drugim mjestima diljem svijeta. Ponovno je zahvalio Bogu što se katolici njegove biskupije, dokazano miroljubivi, fizički iskorijenjeni iz svojih župa od strane suvremenih „Heroda“ ni daleko od rodnog kraja ipak nisu odrekli svoje kršćanske baštine i svoga katoličkog identiteta.

Podsjetio je kako se za mirotvorstvo članova Banjolučke biskupije saznalo čak i u dalekoj Koreji, odakle je točno prije godinu dana stigla brojna crkvena delegacija, na čelu s nadbiskupom i kardinalom iz Seula te zamolila biskupa i sve članove Banjolučke biskupije da im se pridruže u molitvi „za mir na Korejskom poluotoku – između Sjeverne i Južne Koreje“. Ovih dana javljeno je da su i Jordanci na Bliskom istoku oduševljeni mirotvorstvom članova Banjolučke biskupije te prevode na arapski jezik knjigu o ratnoj i poratnoj drami banjolučkih katolika, nakon što su osim četiri hrvatska izdanja tu knjigu preveli s njemačkog izvornika Francuzi, Poljaci i Englezi.

Biskup je obodrio sve da ostanu i ubuduće otvoreni poticajima Božjega Duha u ostvarivanju onih nauma koje Krist ima s njima.

Nakon mise upriličen je skroman domjenak za sve prisutne.

Dani biskupa Ivana Antunovića 2018.

U sklopu manifestacije u subotičkoj katedrali-bazilici slavljena misa za biskupa Antunovića o 130. obljetnici njegove smrti

Subotica, 7.1.2018. (IKA) - U sklopu manifestacije „Dani biskupa Ivana Antunovića“ koje organizira Katoličko društvo „Ivan Antunović“ iz Subotice, u nedjelju 7. siječnja u subotičkoj katedrali-bazilici Sv. Terezije slavljena je misa za biskupa Ivana Antunovića, o 130. obljetnici njegove smrti. Misu je predvodio vlč. dr. Ivica Ivanković Radak, predsjednik Katoličkoga društva „Ivan Antunović“ u zajedništvu s još devetoricom svećenika.

Govoreći o smislu blagdana Krštenja Gospodinova, u propovijedi je naglasio kako nas blagdan krštenja Gospodinova i sakrament krštenja koji je svaki kršćanin primio, podsjeća na naš kršćanski identitet. Ujedno, sama po sebi nam se danas nameće i misao o djelovanju Ivana Antunovića, koji je zalaganjem za jezik i kulturu bunjevačkog življa u ono doba, nastojao sačuvati njihov identitet. Usko surađujući s čelnicima Hrvatskoga narodnog preporoda, kojemu je i sam pripadao, nastojao je i svoj bunjevački rod sačuvati od nestajanja. Njegovo nas djelovanje potiče, poziva i danas na zauzeti vjernički i društveni angažman. Zapravo, biskup Antunović nam pokazuje kako crkveni i vjernički rad, može ići skupa s kulturnim i društvenim nastojanjima.

Identitet je nešto snažno zapisano u nama samima, u našem ljudskom biću. Bio to kršćanski ili nacionalni, radilo se o nečemu trećemu, po onome što jesmo, uvijek ćemo biti prepoznatljivi. Identitet je zapravo skup različitih osobina koje nas karakteriziraju i čine drukčijima od drugih, i to ne u smislu razjedinjenosti i protivnosti jednih spram drugih, nego u smislu originalnosti, tj. da je svatko od nas jedinstveno stvorenje, kćer i sin Božji, što nastojimo osvijestiti današnjim blagdanom. Upravo nas kršćanski identitet obilježava kao nešto temeljito. Sami smo svjesni da ukoliko ne živimo dostojni toga poziva i identiteta, narušavamo sliku Božju na koju smo stvoreni. Molimo danas za milost ponosa i radosti jer nismo siročad, nego smo djeca Božja, te da nam to bude nadahnuće u našem životu, istaknuo je propovjednik.

Na misi je pjevao katedralni zbor „Albe Vidaković“ pod ravnanjem Miroslava Stantića i uz orguljsku pratnju mr. Kornelija Vizina. Uz članove Društva na misi je sudjelovao i veći broj vjernika.

Rotterdamski biskup na misi s hrvatskim vjernicima

Rotterdam, 7.1.2018. (IKA) – Na kraju božićnoga vremena, na Nedjelju krštenja Gospodnjega, 7. siječnja, euharistijsko slavlje u rotterdamskoj katedrali Sv. Lovre i sv. Elizabete predvodio je biskup Biskupije Rotterdam i predsjednik Nizozemske biskupske konferencije Johannes H. J. van den Hende. U koncelebraciji mise za vjernike Hrvatske župe sv. Nikole Tavelića u Nizozemskoj bili su župnik fra Mišo Sirovina, te svećenici koji su došli u pastoralnu ispomoć u vrijeme blagoslova obitelji fra Nikola Kozina, fra Stjepan Pavličević i vlč. Pavao Mikulčić koji je navijestio evanđelje. U homiliji biskup je vjernike ohrabrio: „Molimo da nam snaga krštenja pomogne da otvorimo svoja srca Božjoj ljubavi, miru i svjetlu“.

Euharistijsko slavlje pjevanjem je uvećao zbor Carmina Croata.

Inozemne vijesti

Kardinal Bagnasco upozorio na nepostojeću obiteljsku politiku u Italiji

Genova, 31.12.2017. (IKA) – „Broj stanovnika i dalje je u opadanju što je pokazatelj nepostojeće obiteljske politike. Nikako nije znak njezina poštovanja govoriti o mjerama za potporu obitelji, kad se zatim s jedne strane sve manje daje a, s druge, i to malo što se daje oduzima rastom troškova", rekao je genovski kardinal Angelo Bagnasco u govoru održanom u Crkvi del Gesu u Genovi na zahvalnom bogoslužju na završetku građanske godine 31. prosinca. „Ili će se u Italiji donijeti značajne i strukturne politike za obitelj, ili će biti svedena na zemljopisnu formu bez identiteta: tada će biti uzalud plakati i prekasno da se stvari poprave", dodao je. Prema riječima kardinala Bagnasca „jasno je da postoji veza između obitelji i nataliteta s jedne i zaposlenosti s druge strane, i kako ova može vratiti mnoge mlade iz inozemstva". Mladi donose sa sobom pozitivnost, budućnost, vještine što je od neprocjenjive važnosti. Kardinal je također govorio o potrebi „pravednog oporezivanja" te upozorio na previsoke „troškove rada". Njihovo smanjenje je nužno da bi se potaklo zapošljavanje i stvaranje novih radnih mjesta, rekao je genovski nadbiskup a prenosi SIR.

Mons. Pizzaballa: Svi su dužni izgrađivati mir

Jeruzalem, 1.1.2018. (IKA) – Veliki nikada neće moći ostvariti mir ako ga mali već ne žive. Da bismo imali mir, nije dovoljno ukazati na njegovu odsutnost, već moramo imati hrabrosti izgrađivati ga usprkos svemu. Ono što činim u svojoj maloj sredini i obitelji pridonosi također miru koji su veliki pozvani ostvariti, rekao je mons. Pierbattista Pizzaballa, apostolski upravitelj Latinskoga patrijarhata u Jeruzalemu, u homiliji na svetkovinu Svete Marije Bogorodice, 1. siječnja, prenosi SIR. Polazeći od svetopisamskih čitanja, nadbiskup je podsjetio da „nitko nije isključen iz zalaganja za mir. Svi su dužni raditi na miru, a ne samo trenutačni vršitelji vlasti". Dar mira, prema mons. Pizzaballi, „ako je zaista u nama, mora se pronositi dalje, s našim ponašanjima, načinom na koji izgrađujemo i živimo u obitelji i društvu, na koji odgajamo mlade, na koji ostvarujemo naše župne aktivnosti, naša politička djelovanja".

Uputio je također poziv da „ponovno doživimo čuđenje nad mnogim malim i velikim gestama ljubavi, dijeljenja, prihvaćanja, bratstva i mira koje se, unatoč svemu, još uvijek čine. Iskusiti čuđenje i slaviti te trenutke potrebno je više nego ikad. To nam daje nadu, pokazuje nam da život, unatoč svemu, i dalje teče i da je još uvijek otvoren za ljubav, koju svi trebamo, dodao je. Djevoja Marija, zaključio je mons. Pizzaballa, danas nas uči da nitko ne posjeduje mir. Znati slušati drugoga, prihvatiti njegovu viziju, otvoriti svoj pogled i svoje srce drugima od vitalne je važnosti za mir. Mir se ne izgrađuje samo onime što mislimo i činimo. Trebamo drugog kakav jest, a ne drugog kakvog ga mi želimo. A drugi nas uvijek ima mnogo toga podučiti. Imati tu svijest pomoći će nam da ne podlegnemo umišljenosti da moramo samo učiti druge kako se gradi mir.

Božićna poslanica Srpske pravoslavne Crkve

Beograd, 5.1.2018. (IKA) - Patrijarh Irinej sa svim arhijerejima Srpske pravoslavne Crkve uputio je božićnu poslanicu svećenstvu, monaštvu i svim vjernicima. Upućujući na riječi da je Sin Božji „radi nas ljudi i radi našega spasenja sišao s nebesa i utjelovio se od Duha Svetoga i Marije Djevice i postao čovjekom", u poslanici se ističe kako spasenje o kojem je tu riječ je simbol vjere koji nadilazi bilo kakva ljudska očekivanja. „Nije Bog postao čovjekom kako bi pokazao Svoju slavu i veličanstvo niti da bi se, praćen nebeskim vojskama pojavio u ovome svijetu kao njegov Gospodar. Spasitelj se odučio roditi od Presvete Bogorodice Marije kako bi čovjek, svetim silama Duha Svetoga, krštenjem, sudjelovanjem u liturgiji i životom u Kristu, bio preporođen i postao bog po svetosti, subrat i sutjelesnik Bogočovjeka". Nadalje se podsjeća na drevnu narodnu zdravicu „Daj, Bože, zdravlja i veselja u ovom domu, neka nam se rađaju zdrava dječica, neka nam rodi žito i lozica, neka nam se uvećava imovina u polju, toru i oboru!" U tom duhu poslanicom se poručuje „Ništa nam, draga djeco duhovna, neće vrijediti ni država, niti uređeni gradovi i sela, ni ekonomski napredak kome toliko težimo, niti sva dobra ovoga svijeta, ako kao narod postupno, ali sigurno nestajemo, to jest ako više umiremo nego što se rađamo. Našim kršćanskim precima nije bilo teško, tijekom burne povijesti, iznova, poslije najtežih iskušenja i nevolja, a nekada i doslovce iz pepela uspostaviti državu, gospodarstvo, kulturu i sve ono što ih je oduvijek činilo pripadnicima istinski europske civilizacije. Stoga imajmo na umu zakon Gospodnji i spomenimo se osobito zapovijedi Božje date praroditeljima Adamu i Evi: 'Plodite se i množite, i napunite zemlju, i sebi je podložite! Zato, ljubljeni u Kristu Isusu, ne zanemarimo ispunjenje ove zapovijedi!' U poslanici se potiče na molitvu za sve ljude, a osobito za mlade, izmučene porocima droge, alkoholizma, razvrata, lijenosti, gnjeva, halapljivosti, zavisti, umišljenosti, neumjerenosti, bezosjećajnosti i svim drugim porocima koji, obećavajući ovozemaljsku radost, zapravo, uništavaju božansko dostojanstvo čovjeka i čine ga robom. „Molimo da ih Gospodin nad vojskama ukrijepi kako bi spoznali istinu i prepoznali lik Božji u sebi, pa da smjelo ustanu i zbače okove pogrešnog izbora", potiče se u poslanici. Upozorava se kako se „Radosna vijest Kristova rođenja danas objavljuje i svijetu u kojem zvecka oružje, u kojem se provodi nasilje nad pojedincima i narodima, u kojem vladaju nejednakost i socijalna nepravda, u kojem su nevina djeca žrtve ratnih sukoba, različitih vrsta zloropotreba i gladi, nad kojim je svakodnevno nadvijena nuklearna prijetnja". No, „premda zabrinuti, ne gubeći nadu, molimo se betlehemskom Novorođencu da prosvijetli tamu i okrene dobru one koji drže poluge moći u svojim rukama. Nemojte se bojati! Umjesto ovozemaljskih briga i straha, molimo se da mir Božji danas ispuni naša srca! To je mir koji nije pasivnost i ravnodušnost već dinamična, stvaralačka i povrh svega, neprestano aktivna sila koja ima moć preobraziti, te donijeti spasenje ne samo nama već i ljudima oko nas. Slaveći Božić, molimo da naša srca postanu Betlehemska spilja u kojoj se rađa Krist, Sin Božji, kako bismo i mi, obasjani svjetlošću betlehemske zvijezde, prosvijećeni mudrošću poput mudraca s Istoka, nadahnuti Duhom Svetim, koji je osjenio Majku nad majkama i umirio nemir pravednoga Josipa, smjelo klicali na sve četiri strane svijeta, objavljujući dolazak Onoga Koji nas spašava: Božji mir, Krist je rođen!"

Kina: Katolički biskup pušten na slobodu

Peking, 5.1.2018. (IKA) - Mons. Peter Shao Zhumin, biskup kineskoga grada Wenzhoua, kojeg priznaje Sveta Stolica, ali ne i kineske vlasti, nakon sedam mjeseci pritvora pušten je na slobodu. Tada su biskupa Shaoa policajci i službenici Uprave za vjerske poslove odveli iz njegove biskupije. Od 3. siječnja može se sada slobodno kretati i nije više pod policijskim nadzorom. Izvori AsiaNewsa u Wenzhouu rekli su da se biskup još uvijek nije vratio u grad, već je i dalje u Xiningu, kamo ga je odvela policija, a koji se nalazi 2500 kilometara od Wenzhoua.

Još nije jasno zašto je pušten na slobodu, prenosi Radio Vatikan. Neki vjernici smatraju da je to rezultat inicijative posta i molitve koja je biskupija pokrenula 18. prosinca prošle godine, a koja se odmah proširila diljem svijeta. Njegovim se oslobađanjem policija nada kako će spriječiti da njegov slučaj dobije još više svjetske pozornosti. U posljednjih nekoliko mjeseci njemački veleposlanik u Pekingu Michael Clauss pozvao je da se oslobodi biskupa, a i Sveta Stolica izrazila je zabrinutost oko njegove sudbine.

Biskup je posljednji put viđen 11. rujna prošle godine u bolnici Tongren u Pekingu, u kojoj se nalazio zbog operativnog zahvata uha. Tom je prilikom na svom Wechat-računu objavio poruku u kojoj je zatražio od vjernika da mole za njega, ali da ga ne posjećuju. Nakon operacije, još uvijek pod policijskim nadzorom, odveden je u Xining radi oporavka. Izvori agencije AsiaNews rekli su da će biskup prije povratka u Wenzhou morati proći kroz Peking: posjetit će bolnicu gdje mu je bio postavljen slušni aparat.

Tijekom svih ovih mjeseci policija je primjenjivala psihološki pritisak na biskupa Shaoa kako bi se pridružio Patriotskoj udruzi, partijskom tijelu koje je ustanovljeno kao Crkva koja je neovisna o Svetoj Stolici. Suočeni s njegovim odbijanjem, početkom prosinca predstavnici vjerskih poslova zatražili su od njega da prihvati četiri uvjeta kako bi država priznala njegov biskupski status. Ti uvjeti uključuju njegovu podršku načelu neovisne Crkve; potporu samoimenovanju i samoređenju biskupa; koncelebraciju s nezakonitim biskupima koje Sveta Stolica ne priznaje; te da se podloži novim vjerskim regulacijama koje će stupiti na snagu sljedećeg mjeseca. Mons. Shao to je odbio.

Katolička zajednica u Wenzhouu, koja okuplja oko 130 tisuća vjernika, već je desetljećima podijeljena na službenu i neslužbenu zajednicu. Smatra se da neslužbenoj zajednici pripada više od 80 tisuća vjernika. Ima 70 svećenika, s tim da ih je podjednak broj u obje zajednice. Premda biskup Shao pripada podzemnoj Crkvi, cijeni ga i službena zajednica.

Papin govor katoličkim nastavnicima

Suradnja škole i obitelji u odgoju cjelovite osobe

Vatikan, 5.1.2018. (IKA) - Valja obnoviti odgojni savez između škole i obitelji, koji je već dugo u krizi, istaknuo je papa Franjo u govoru skupini od oko 400 sudionika XXI. nacionalnog kongresa Talijanske udruge katoličkih nastavnika, koje je 5. siječnja primio u Vatikanu. Uvjeren sam da je raskinut odgojni sporazum između škole, obitelji i države; raskinut je i moramo ga obnoviti, kazao je Papa a prenosi Radio Vatikan.

Treba ga, dakle, obnoviti podupirući novu solidarnu „suradnju“ između nastavnika i roditelja, koji ne smiju biti na suprotstavljenim stranama koje se međusobno okrivljuju, nego se jedni imaju staviti na mjesto drugih i shvatiti uzajamne teškoće, napomenuo je Sveti Otac.

Drugi vidik koji je na srcu papi Franji jest odgoj djece i mladih za ekologiju koja ima biti cjelovita, za stil života koji

se brine za stvoreno. Riječ je o stilu života koji nije shizofreničan, odnosno koji se, primjerice, brine o životinjama kojima prijeti izumiranje, ali ne mari za probleme starijih osoba; ili pak onaj koji štiti amazonsku šumu, ali zanemaruje prava radnika na pravednu plaću, i slično. To je shizofrenija. Ekologija koju valja poučavati ima biti cjelovita, istaknuo je Papa te napomenuo da odgoj prije svega treba težiti osjećaju odgovornosti. Ne treba prenositi parole koje bi drugi trebali ostvariti, nego treba poticati volju za ekološkom etikom, polazeći od odluka i gesta u svakodnevnom životu.

Važan je, osim toga, odgoj za kulturu susreta, pomažući mladima da udišu čovječniji zrak, napomenuo je papa Franjo te se osvrnuo na pojavu bulizma. Zbog toga je zatražio da kršćanski nastavnici, i u katoličkim i u državnim školama, potiču učenike na otvaranje prema drugomu, i na stvarnost koja ih okružuje. Osim toga, trebaju ih, prema Papinim riječima, učiniti sposobnima za brigu i nježnost, i slobodnima od raširene predrasude prema kojoj čovjek vrijedi ako je natjecateljskoga duha, ako je agresivan, i grub prema drugima, posebice prema onomu tko je drukčiji, tko je stranac ili u kojemu na bilo koji način vidi prepreku za vlastiti uspjeh.

Sveti Otac završio je govor potičući nazočne da se ne boje razlika i opreka koje normalno postoje u laičkim udrugama, te da se s njima suoče u stilu evanđelja, dajući da talent koji je stavljen u njihove ruke donese plod.

Papa pohodio dječju bolnicu

U sklopu inicijative „Petak milosrđa“

Vatikan, 5.1.2018. (IKA) - Papa Franjo je 5. siječnja posljednjepodne u sklopu inicijative „Petak milosrđa“ pohodio Dječju bolnicu Bambino Gesu. Papa je posjetio razne odjele i pozdravio hospitaliziranu djecu kao i njihove obitelji. Dječja bolnica Bambino Gesu u Palidoru ima 120 kreveta, a jedna je od triju podružnica glavne rimske bolnice koja se nalazi nedaleko od Vatikana. Druge dvije se nalaze kod bazilike Sv. Pavla izvan zidina u Rimu i u priobalnom gradiću Santa Marinelli koji se nalazi sjeverno od Palidora.

Dječju bolnicu Bambino Gesu ustanovili su vojvoda Scipione Salviati i njegova žena koji su bili pogođeni stanjem djece koju se liječilo u općim bolnicama. Njihova je gesta potaknula druge da dadu svoj prinos i pomognu rastu bolnice. Bolnica je 24. siječnja 1924. godine darovana Svetoj Stolici te je otad poznata pod nazivom „Papina bolnica“. Danas je bolnica dio mreže Nacionalnoga zdravstvenog sustava u gradu Rimu. Postala je važna referentna točka za pedijatriju na nacionalnoj razini, a brine se ne samo za djecu iz Rima i Italije, već i iz susjednih europskih zemalja, pa i onih neeuropskih.

Više papa posjetilo je bolnicu Bambino Gesu. Tako je sv. Ivan XXIII. posjetio glavni centar 1958. godine, a svoj je posjet ponovio na Božić 1962. godine. Blaženi papa Pavao VI. pohodio je bolnicu 1968. godine, a deset godina kasnije je taj isti papa bolnici povjerio zemljište i paviljone u Palidoru koji će se kasnije proširiti. I sv. Ivan Pavao II. te papa emeritus Benedikt XVI. posjetili su bolnicu, a papa Franjo je prvi put pohodio bolnicu Bambino Gesu 21. prosinca 2013. godine, izvijesito je Radio Vatikan.

Potrebna je jača zaštita djece na internetu

Žalosna se pojava pedofilije i pedopornografije na internetu sve više širi, upozorio je don Fortunato Di Noto, predsjednik udruge Meter Onlus

Vatikan, 7.1.2018. (IKA) - Žalosna se pojava pedofilije i pedopornografije na internetu sve više širi u Italiji, kao i u ostalom dijelu svijeta. Posebice je raširena u Rusiji. Upozorio je na to don Fortunato Di Noto, predsjednik udruge Meter Onlus, i član Nacionalnoga ureda za promatranje i borbu protiv pedofilije koji djeluje u suradnji s talijanskim Ministarstvom unutarnjih poslova.

Podaci koje je objavila njegova udruga, koja nadgleda internet i prati žrtve u vraćanju vlastitoga dostojanstva, jedini su raspoloživi u Italiji. Na kraju 2017. godine bilo je više od 3000 prijava koje je udruga Meter podnijela poštanskoj policiji, nadležnoj na tom području, što podrazumijeva pregled milijuna fotografija i videosnimki novorođenčadi i djece u dobi do 13 godina, koje su žrtve zlostavljanja u cijelom svijetu. Ti podaci prelaze one zabilježene prethodne godine.

Riječ je o pravom zločinu, istaknuo je don Di Noto te u razgovoru za Radio Vatikan kazao kako je ono što najviše žalosti šutnja i podcjenjivanje masovnih medija, ponajviše velikih internetskih tvrtki, ali i općenito svjetske politike u odnosu na tu temu. Don Fortunato Di Noto je nedavno s ravnateljem poljske policije potpisao sporazum o suradnji u svrhu borbe protiv online pedofilije i pedopornografije. Međutim, mnogo je još zemalja koje nemaju zakon koji bi se bavio dječjom pornografijom, upozorio je don Fortunato.

Posebno je strašno otkriti da su među žrtvama nasilja, a onda i videosnimki i fotografija stavljenih na tržište, čak tek rođena djeca, žrtve zlostavljanja koje se često događa u obiteljskim sredinama ili na bolničkim odjelima. Di Noto stoga upućuje apel javnomu mnijenju pozivajući ga da reagira. A od vlada, osim odgovarajućih zakona, traži i više sredstava namijenjenih za borbu protiv pedopornografije.

Ali, tko su ljudi koji čine ta nehumana djela? To su osobe koje žive normalnim životom, potpuno integrirane u naša društva, kaže don Fortunato, ali boluju od snažnoga poremećaja u odnosu između odrasle osobe i djeteta, zbog kojega žele upravo najmanju djecu. Nažalost, malo takvih osoba osjeća potrebu za dugotrajnom terapijom kako bi se popravilo njihovo stanje, objasnio je don Fortunato.

Virtualna adresa za talijanske beskućnike

Zajednica sv. Egidija pomaže beskućnicima

Thiene, 7.1.2018. (IKA) – Grad Thiene na sjeveru Italije otvorio je virtualnu adresu prebivališta za beskućnike. Na taj način želi se beskućnicima omogućiti pristup socijalnoj pomoći, sudjelovanje u izborima te ostvarivanje ostalih prava koja su im bila uskraćena jer nisu imali prebivalište. Virtualna adresa glasi „Via della Comunita di Sant'Egidio – Ulica Zajednica sv. Egidija“, objavila je ta katolička zajednica, ističući da se radi o prvom koraku da se beskućnicima dade adresa i dom. Zajednica sv. Egidija je objavila da su u petak od hladnoće umrla tri beskućnika. Želeći pomoći onima koji su bez doma da prežive hladnoću koja je pogodila Italiju, Zajednica je zajedno s dragovoljcima iz komunalnih službi u nedjelju podijelila ručak za 250 beskućnika.

Papa primio u audijenciju članove Diplomatskog zbora akreditiranog pri Svetoj Stolici

Sveti Otac upozorio na opasnost „da se uime samih ljudskih prava stvaraju moderni oblici ideološke kolonizacije najsiromašnijih i najbogatijih na štetu najsiromašnijih i najslabijih“ te „pravu demografsku zimu“ u nekim dijelovima svijeta

Vatikan, 8.1.2018. (IKA) - Obrana života, predanost miru „općenito priznatom kao jednom od najvećih vrijednosti koju treba tražiti i braniti“ – s kojim je izravno povezano zalaganje oko razoružanja, te obitelj, skrb za migrante i njihovu integraciju, vjerska sloboda, pravo na rad i zaštita okoliša. To su ključne teme obraćanja pape Franje članovima Diplomatskog zbora akreditiranog pri Svetoj Stolici, koje je 8. siječnja primio u Sala Regia u povodu novogodišnjeg čestitanja.

Nakon pozdrava doajena Arminda Fernandesa do Espirito Santo Vieire, veleposlanika Angole, papa Franjo podsjetio je kako se ove godine obilježava stota obljetnica završetka Prvoga svjetskog rata i sedamdeseta obljetnica usvajanja UN-ove Opće deklaracije o ljudskim pravima 1948. godine. Papa je osobito istaknuo „središnju vrijednost dostojanstva osobe, kakvom ju je želio i stvorio Bog po svojoj slici i sličnosti“, te potrebu da se „uklone zidovi razdvajanja koji dijele ljudsku obitelj“ i potiče cjeloviti ljudski razvoj.

Papa je primijetio kako se „kako godine prolaze, osobito nakon društvenih previranja iz 1968. godine“, tumačenje nekih prava „postupno mijenja“, te uključuje „mnoštvo 'novih prava', koja su često oprečna jedna drugima“.

„To nije uvijek pospješivalo promicanje prijateljskih odnosa među narodima, jer se afirmiralo kontroverzna poimanja ljudskih prava koja su u opreci s kulturom mnogih zemalja, koje stoga osjećaju da ih se ne poštuje u njihovoj društvenoj i kulturnoj tradiciji, nego su radije zanemarene s obzirom na stvarne potrebe s kojima se suočavaju. Stoga može postojati opasnost – po mnogočemu paradoksalna – da se uime samih ljudskih prava stvaraju moderni oblici ideološke kolonizacije najsiromašnijih i najbogatijih na štetu najsiromašnijih i najslabijih“, upozorio je Papa.

Mnoga temeljna prava, nastavlja papa Franjo, „dan-danas se krše“. Prije svega to su „život, sloboda i nepovredivost svake ljudske osobe“. „Ne krši ih se samo ratom ili nasiljem. U našem dobu postoje suptilniji oblici: tu mislim prije svega na nevinu djecu, odbačenu i prije rođenja; katkad su neželjena samo zato što su bolesna ili imaju urođenu manu ili zbog sebičnosti odraslih. Mislim i na starije osobe, također često odbačene, pogotovo ako su bolesne, jer ih se smatra teretom. Mislim i na žene koje često trpe nasilja i zlostavljanja čak i u svojim obiteljima. Mislim nadalje na one koji su žrtve trgovine ljudima koja krši zabranu svih oblika ropstva“, rekao je Papa.

Braniti pravo na život i tjelesni integritet znači „zaštititi pravo na zdravlje“ i poticati „lak pristup sviju zdravstvenoj zaštiti i liječenju“.

Važno je, smatra Papa, ujediniti napore kako bi se usvojile politike koje će zajamčiti, po prihvatljivim cijenama, opskrbu lijekovima koji su siromašnima nužni za preživljavanje, ne zanemarujući istraživanje i razvoj tretmana koji, premda nisu ekonomski relevantni za tržište, od presudne su važnosti za spašavanje života.

Pravo na život podrazumijeva također truditi se oko mira, rekao je Papa, upozorivši na „nastranu logiku rata“ i pozvavši na daljnje zauzimanje za mir jer „bez njega cjeloviti čovjekov razvoj postaje nedostižan“. Traženje mira kao „preduvjeta za razvoj“ podrazumijeva, dodao je papa Franjo, „borbu protiv nepravde i iskorjenjivanje, na nenasilan način, uzroka nesloge koji dovode do rata“.

U govoru Diplomatskom zboru Papa je također istaknuo potrebu razoružanja i zabranu daljnjeg naoružavanja te je u vezi s tim istaknuo kako je „od primarne važnosti poduprijeti svaki pokušaj dijaloga na Korejskom poluotoku, kako bi se pronašlo nove putove za prevladavanje sadašnjih suprotstavljanja, povećalo uzajamno povjerenje i zajamčilo budućnost mira korejskom narodu i čitavome svijetu“. Pozvao je također na prihvaćanje mirovnih inicijativa i povratak izbjeglica u Siriju te na dijalog u Iraku, Jemenu i Afganistanu.

Posebno se obratio Izraelcima i Palestincima, podsjetivši na napetosti iz posljednjih tjedana. Sveta Stolica ponavlja svoj „hitni apel“ da se razmotre sve inicijative kako bi se „izbjeglo daljnje zaoštavanje situacije“ i poziva na „zajedničko zalaganje“ kako bi se poštivao status quo Jeruzalema, „grada svetog kršćanima, Židovima“ i muslimanima, podsjetio je Papa.

Papa je zatim govorio o obitelji koju se, osobito na Zapadu, „smatra zastarjelom ustanovom“. „Nasuprot stabilnosti definitivnog projekta, danas se preferiraju kratkotrajne veze. Ali, kuća izgrađena na pijesku krhkih i nejasnih odnosa ne može opstati. Potrebna je, naprotiv stijena, na kojoj treba sidriti čvrste temelje. A ta stijena je upravo ono zajedništvo ljubavi, vjerno i nerazrješivo, koje ujedinjuje muškarca i ženu, zajedništvo koje ima skromnu i jednostavnu ljepotu, svet i nepovrediv značaj i prirodnu ulogu u društvenom poretku“, rekao je Papa. Istaknuo je kako je hitno potrebno donijeti politike koje će podupirati obitelj o kojoj „ovisi budućnost i razvoj država“. „Bez obitelji ne može se graditi društvo sposobno hvatati se u koštac s izazovima budućnosti. Pomanjkanje interesa za obitelji nosi sa sobom još jednu dramatičnu posljedicu – osobito aktualnu u nekim krajevima – a to je pad nataliteta. Proživljavamo pravu demografsku zimu! Ona je znak društava koja se na jedvite jade nose s izazovima sadašnjega časa te se sve više plaše budućnosti, zatvarajući se na kraju u same sebe“, istaknuo je Papa.

Citirajući poruku za Svjetski dan mira 2018., još je jednom pozvao na primanje, promicanje, zaštitu i integriranje migranata. Upozorio je i na problem sve većeg broja djece „uključene u radne aktivnosti“ te žrtava „novih oblika ropstva“.

Na kraju govora Papa je podsjetio na dužnosti svakog pojedinca „prema zajednici“ i posebnu pozornost posvetio skrbi za „našu Zemlju“. Spomenuo je potrese u Meksiku i Iranu, uragane na Karibima, na obali SAD-a i na Filipinima, ali je istaknuo i kako postoji „primarna odgovornost čovjeka u interakciji s prirodom“.

„Klimatske promjene, s globalnim porastom temperature i razorne posljedice koje one sa sobom nose, također su posljedica ljudskog djelovanja. Stoga se potrebno zajedničkim snagama uhvatiti u koštac sa zadaćom da se naraštajima koji dolaze ostavi ljepšu Zemlju i pogodniju za život, radeći u svjetlu obveza dogovorenih u Parizu 2015. godine kako bi se smanjile emisije plinova štetnih za atmosferu i za ljudsko zdravlje“, rekao je Papa i pozvao da se njeguje „međugeneracijsku solidarnost“, da bismo tako bili znak nade našem „izmučenom svijetu“.

Martin Michaliček imenovan novim zamjenikom glavnog tajnika CCEE-a

St. Gallen, 8.1.2018. (IKA) - Od 1. siječnja 2018. Vijeće europskih biskupskih konferencija ima novog zamjenika glavnog tajnika za petogodišnje razdoblje od 2018. do 2023. godine u osobi Martina Michalička, svećenika drevne biskupije u Nitri (Slovačka), priopćio je Tiskovni ured CCEE-a. Rođen 1974. godine, Martin Michaliček u St. Gallenu (Švicarska), sjedištu Tajništva CCEE-a, pomagat će u radu sadašnjem glavnom tajniku mons. Duarteu da Cunhi. Martin Michaliček naslijedit će na toj službi o. Michela Remeryja, koji je obavljao tu službu od 2012. do 2017. godine. Prema Statutu CCEE-a za imenovanje zamjenika glavnog tajnika zaduženo je Predsjedništvo, a imenuje se na obnovljivi petogodišnji mandat.

Martin Michaliček rođen je 18. kolovoza 1974. Za svećenika je zaređen 1999. godine. Iste godine završio je studij filozofije i teologije na Sveučilištu Comenius u Nitri; studirao je također na Sveučilištu u Salzburgu od 1993. do 1995. godine. Godine 2005. postigao je licencijat iz katehetike na Salezijanskom papinskom sveučilištu u Rimu a zatim doktorat iz katehetike na Sveučilištu Comenius u Bratislavi (2008.). Od 2007. predaje na Biskupijskom sjemeništu u Nitri (Republika Slovačka); od 2008.-2017. obavljao je službu ravnatelja Biskupijskog katehetskog ureda u Nitri, a od 2015. moderator je Biskupskog duhovnog stola u Nitri. Govori njemački, talijanski i engleski jezik.

Prije 70 godina osnovano je Svjetsko vijeće Crkava

Ženeva, 9.1.2018. (IKA) – Prije 70 godina utemeljeno je Svjetsko vijeće Crkava koje danas predstavlja 500 milijuna kršćana u svijetu i okuplja oko 350 evangeličkih, pravoslavnih, anglikanskih, starokatoličkih i staroistočnih Crkava. Godine 1948. među 147 Crkava utemeljiteljica najviše ih je bilo iz europskih zemalja, a danas su članice iz svih dijelova svijeta. Katolička Crkva nije član Svjetskoga vijeća Crkava ali s njime održava trajne veze. Od godine 1965. postoji zajednička radna skupina Svjetskog vijeća Crkava i Papinskog vijeća za jedinstvo kršćana, a Katolička Crkva surađuje i u Komisiji vjera i ustroj. U vrijeme Hladnoga rata Svjetsko vijeće Crkava imalo je važnu ulogu u posredovanju između europskoga istoka i zapada, ističe Kathpress, budući da je Ruska pravoslavna Crkva godine 1961. stupila u članstvo Vijeća. Vijeće se istaknulo u zauzimanju protiv apartheida u Južnoj Africi. Sjedište Svjetskog vijeća Crkava je u Ženevi, a aktualni generalni tajnik je norveški luteranski pastor Olav Fykse Tveit.

Oštećena maronitska crkva u Damasku

Damask, 9.1.2018. (IKA) – Granata koja je 8. siječnja pogodila kršćanski dio Damaska, oštetila je maronitsku crkvu, objavila je vatikanska misijska agencija Fides. To pokazuje da se sukob u Siriji nastavlja, izvijestili su mjesni izvori na koje se agencija poziva. Proteklih dana bilo je više, kako se navodi, zračnih napada na mjesta u okruženju glavnoga grada koja su u rukama pobunjenika, a izraelske snage bombardirale su rano ujutro 9. siječnja jedan položaj sirijske vojske.

Prilog dokumenti

Slušati, razlučivati, živjeti Gospodinov poziv

Poruka pape Franje za 55. svjetski dan molitve za duhovna zvanja, 22. travnja 2018.

Draga braćo i sestre, u listopadu iduće godine održat će se 15. opća redovita skupština Biskupske sinode koja će biti posvećena mladima, osobito odnosu između mladih, vjere i zvanja. Bit će to prilika da dublje razmišljamo o tome kako je, u središtu našega života, poziv na radost koji nam Bog upućuje i kako je to „Božji plan za muškarce i žene svakog doba” (Biskupska sinoda, XV. Opća redovita skupština, Mladi, vjera i razlučivanje zvanja, Uvod).

Ta blagovijest iznova snažno odjekuje na 55. svjetski dan molitve za duhovna zvanja. Nismo plod slučajnosti i ljudski život nije niz nepovezanih događaja; naprotiv, naš život i prisutnost na ovom svijetu plod su Božjeg poziva!

I u ovim našim nemirnim vremenima, otajstvo utjelovljenja podsjeća nas da nam Bog neprestano dolazi ususret. On je Bog s nama, koji kroči često prašnjavim putovima našega života. On poznaje našu tjeskobnu čežnju za ljubavlju i srećom i poziva nas na radost. U različitosti i specifičnosti svakog, osobnog i crkvenog, poziva postoji potreba slušanja, razlučivanja i življenja ove Riječi koja nas poziva odozgor i, dok nam omogućava oploditi naše talente, čini nas ujedno oruđima spasenja u svijetu i upravlja naše korake prema punini sreće.

Ta tri aspekta – slušanje, razlučivanje i život – bila su prisutna i na početku samog Isusova poslanja, koji je, nakon dana molitve i borbe u pustinji posjetio svoju sinagogu u Nazaretu i ondje slušao Božju riječ, raspoznao sadržaj misije koju mu je povjerio Otac i proglasio da je došao to ostvariti „danas” (usp. Lk 4, 16-21).

Slušati

Gospodinov poziv – treba to odmah reći – nije tako jasan kao neka od onih stvari koje možemo čuti, vidjeti ili dotaknuti u našem svakodnevnom iskustvu. Bog dolazi tiho i diskretno, ne nameće se našoj slobodi. Tako se može dogoditi da ga uguše mnoge brige i podražaji koji nam ispunjavaju um i srce.

Moramo, stoga, biti ljudi duha pripravna na duboko slušanje njegove Riječi i života, posvetiti pažnju također pojedinostima našega svakodnevnog života, naučiti tumačiti događaje očima vjere i ostati otvoreni iznenađenjima Duha.

Nećemo moći otkriti poseban i osobni poziv koji nam je Bog namijenio u svojoj namisli, ako ostanemo zatvoreni u sebe same, u svoje navike i apatiju onih koji uzalud protrate svoj život u uskom krugu vlastitog „ja”, gubeći priliku da sanjaju velike stvari i da postanu protagonisti one jedinstvene i originalne povijesti koju Bog želi ispisati s nama.

Isus je također bio pozvan i poslan. Zato je imao potrebu sabrati se u tišini, slušao je i čitao Božju riječ u sinagogi i, svjetlošću i snagom Duha Svetoga, otkrio je njezino puno značenje, koje se odnosi na samu njegovu osobu i povijest izraelskog naroda.

Danas to slušanje postaje sve teže u društvu punom buke, preplavljenom obiljem podražaja i informacija koji nas svakodnevno obasipaju sa svih strana. Vanjska buka koja ponekad prevladava u našim gradovima i četvrtima često je praćena našom unutarnjom rastresenošću i zbunjenošću koji nam ne dopuštaju da se zaustavimo i uživamo u ljepoti kontemplacije, da u miru razmišljamo o svemu onome što nam se događa u životu i, uzdajući se u brižni Božji plan ljubavi prema nama, izvršimo plodonosno razlučivanje.

No, kao što znamo, Božje kraljevstvo dolazi tiho i nenametljivo (usp. Lk 17, 21). Moguće nam je uočiti njegove klice tek kada, poput proroka Ilije, znamo ući u dubine svoje duše i dopustimo joj da se otvori nezamjetljivom šapatu laganog i blagog Božjeg lahora (usp. 1 Kr 19, 11-13).

Razlučivati

Kad Isus, u nazaretskoj sinagogi, čita odlomak iz proroka Izaije, on razaznaje sadržaj misije zbog koje je poslan i predstavlja je onima koji su čekali Mesiju: „Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje” (Lk 4, 18-19).

Jednako tako, svaki od nas može otkriti svoj vlastiti poziv jedino duhovnim razlučivanjem. To je „proces kojim osoba, u dijalogu s Gospodinom i oslušujući glas Duha, donosi temeljne odluke, počevši od opredjeljenja za pojedini životni stalež” (Biskupska sinoda, XV. Opća redovita skupština, Mladi, vjera i razlučivanje zvanja, II, 2).

Tako na poseban način otkrivamo da kršćanski poziv uvijek ima proročku dimenziju. Sveto pismo nam govori da je Bog narodu slao proroke u situacijama velike materijalne neizvjesnosti i duhovne i moralne krize, kako bi u njegovo ime uputili poruku obraćenja, nade i utjehe. Poput vjetra koji uskovitla prašinu, prorok remeti lažni spokoj savjesti onih koji su zaboravili Gospodinovu riječ, promatra događaje u svjetlu Božjeg obećanja i pomaže narodu otkriti znakove svitanja usred tamnih sjena povijesti.

I danas imamo veliku potrebu za razlučivanjem i proroštvom. Moramo se othrvati napastima ideologije i fatalizma i otkriti, u odnosu s Gospodinom, mjestâ, oruđâ i situacije kroz koje nas On poziva. Svaki bi kršćanin trebao znati razviti sposobnost „nutarnjeg čitanja” života i shvatiti gdje i na što ga Gospodin zove kako bi nastavio njegovo poslanje.

Živjeti

Konačno, Isus naviješta novost sadašnjeg časa, koja će ispuniti zanosom srca mnogih i otvrdnuti srca drugih. Došla je punina vremena i on je Mesija čiji je dolazak najavio Izaija, pomazan zato da oslobodi zatočene, vrati vid slijepima i naviješta milosrdnu ljubav Boga prema svakom stvorenju. Upravo „danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima” (Lk 4, 21), kaže Isus.

Radost evanđelja, koja nas otvara susretu s Bogom i braćom, ne trpi naše sporosti i lijenosti. Neće nam dotaknuti srce ako budemo i dalje pogledavali kroz prozor pod izgovorom da čekamo pravo vrijeme i ako upravo danas ne preuzmemo na sebe rizik donošenja odluke. Pozvani smo danas! Kršćanska misija je za sadašnji čas! Svaki od nas je pozvan – bilo na laički život u braku, bilo na svećenički život u zaređenoj službi ili pak na život posebnog posvećenja – kako bi, ovdje i sada, postao Gospodinovim svjedokom.

Ovo „danas” koje je proglasio Isus jamči nam da Bog nastavlja „silaziti” da spasi našu ljudsku obitelj i da nas učini dionicima svoga poslanja. Gospodin nastavlja pozivati ljude na život s njim i da ga slijede u odnosu posebne blizine, da služe njemu samom. Lijepo je – i velika je to milost – biti potpuno i zauvijek posvećeni Bogu i služenju braći.

Gospodin i dalje poziva da ga slijedimo. Ne smijemo čekati da budemo savršeni kako bismo odgovorili svojim

velikodušnim „da“, niti se bojati svojih ograničenja i svojih grijeha. Moramo naprotiv otvoriti svoja srca Gospodinovu glasu. Moramo slušati taj glas, prepoznati naše osobno poslanje u Crkvi i svijetu, i naposljetku živjeti ga u današnjem času koji nam Bog daje.

Neka nas Presveta Marija, mlada djevojka s periferije, koja je slušala, prihvatila i živjela Božju riječ koja je tijelom postala, čuva i trajno prati na našem putu.

Iz Vatikana, 3. prosinca 2017.

Prva nedjelja došašća

Franjo

Misa – Pokajnički čin

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 3. siječnja 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Vraćajući se iznova katehezama o euharistijskom slavlju danas ćemo, u kontekstu uvodnih obreda, govoriti o pokajničkom činu. Svojom ozbiljnošću on nam pomaže zauzeti stav kojim ćemo se oraspoložiti za dostojno slavljenje svetih otajstava, priznavajući pred Bogom i braćom svoje grijeh, priznavajući da smo grešnici. Svećenikov je poziv, naime, upućen čitavoj zajednici okupljenoj na molitvu, jer svi smo grešnici. Što može darovati Gospodin onome čije je srce već puno sebe, vlastitog uspjeha? Ništa, jer umišljena osoba nije sposobna primiti oprostjenje, zasićena kakva jest tobožnjom pravednošću. Sjetimo se prisposode o farizeju i cariniku, gdje samo ovaj drugi – carinik – odlazi kući opravdan, to jest biva mu oprosteno (usp. Lk 18, 9-14). Onaj tko je svjestan svojih bijeda i spušta svoj pogled s poniznošću, osjeća kako se na nj spušta Božji milosrdni pogled. Znamo iz iskustva da samo onaj tko zna prepoznati pogreške i tražiti oprostjenje nailazi na razumijevanje i oprostjenje drugih.

Osluškiivati u tišini glas savjesti omogućuje nam prepoznati da su naši misli bile daleko od Božjih misli, da su naše riječi i naša djela često svjetovna, to jest da smo se u njima vodili izborima koji su suprotni evanđelju. Stoga, na početku mise, kao zajednica činimo pokajnički čin služeći se obrascem opće ispovijedi, koju se izgovara u prvom licu jednine. Svaki od nas pojedinačno ispovijeda Bogu i braći „da sagriješih vrlo mnogo mišlju, riječju, djelom i propustom“. Da, i propustom, to jest propustio sam učiniti dobro koje sam mogao učiniti. Često sebe doživljavamo kao dobre osobe, kažemo „nisam nikome učinio zlo“. U stvari, nije dovoljno ne činiti zlo blišnjemu, treba izabrati činiti dobro koristeći prigode koje nam se ukažu da dajemo dobro svjedočanstvo da smo Isusovi učenici. Dobro je istaknuti da ispovijedamo i Bogu i braći da smo grešnici: to nam pomaže shvatiti dimenziju grijeha koji, dok nas odjeljuje od Boga, dijeli nas također od naše braće, i obratno. Grijeh prekida: prekida odnos s Bogom i prekida odnos braćom, odnos u obitelji, u društvu, u zajednici. Grijeh uvijek prekida, odvaja, dijeli jedne od drugih.

Riječi koje izgovaramo ustima praćene su gestom udaranja u prsa, priznajem da sam sagriješio upravo svojom, a ne tuđom krivnjom. Često se, naime, događa da iz straha ili srama upiremo prst u druge i optužujemo ih. Nije lako priznati krivnju, ali je dobro za nas iskreno je priznati. Priznati vlastite grijeh. Sjećam se anegdote, koju je ispričavao jedan stari misionar, o nekoj ženi koja je došla na ispovijed i počela govoriti o grijesima svoga supruga; zatim je prešla na grijeh svoje svekrve a potom na grijeh svojih susjeda. U određenom trenutku, ispovjednik joj je rekao: „No, gospođo, jeste li završili? – Odlično: sad kad ste završili s tuđim

grijesima počnite govoriti o svojim vlastitim“. Reći vlastite grijeh!

Nakon što smo ispovjedili grijeh, upućujemo prošnju Blaženoj Djevici Mariji, anđelima i svecima da se mole Gospodinu za nas. I u tome je dragocjeno općinstvo svetih: to jest, zagovor te „braće i sestre u slavi“ (Predslovlje 1. studenoga) potpora nam je na putu prema punom zajedništvu s Bogom, kad će grijeh biti jednom zauvijek uništen.

Osim „Ispovijedam“ pokajnički se čin može izvršiti drugim obrascima, na primjer: „Smiluj nam se, Gospodine. / Jer smo sagriješili tebi. / Pokaži nam, Gospodine, milosrđe svoje. / I spasenje svoje daj nam“ (usp. Ps 123, 3; 85, 8; Jr 14, 20). Osobito nedjeljom može se upriličiti blagoslov i škropljenje vodom u spomen krštenja (usp. OURM, 51), koje briše sve grijeh. Može se, kao dio pokajničkog čina, otpjevati Kyrie eleison: drevnim grčkim izrazom kličemo Gospodinu – Kyriosu – i zazivamo njegovo milosrđe (isto, 52).

Sveto nam pismo pruža svijetle primjere „pokajnika“ koji, povukavši se u sebe nakon što su počinili grijeh, nalaze hrabrosti skinuti masku i otvoriti se milosti koja obnavlja srce. Sjetimo se kralja Davida i riječi iz Psalma 51 koje se njemu pripisuju: „Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome, po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje!“ (3). Sjetimo se rasipnog sina koji se vraća ocu; ili zaziva carinika: „Bože, milostiv budi meni grešniku!“ (Lk 18, 13). Sjetimo se također svetog Petra, Zakeja, žene Samarijanke. Suočiti se s time da smo krhki poput gline od koje smo sazđani iskustvo je koje nas jača: dok nam pomaže razračunati se s našom slabošću, otvara nam srce da u molitvi zaziva Božje milosrđe koje preobražava i obraća. A upravo to je ono što činimo u pokajničkom činu na početku mise.

Tri stava prema Isusu: traženje, ravnodušnost i strah

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja 2018.

Draga braćo i sestre, na dobro vam bila ova svetkovina!

Danas, na svetkovinu Bogojavljenja, u Evanđelju (usp. Mt 2, 1-12) nam se stavljaju pred oči tri načina na koje je primljen dolazak Isusa Krista i njegovo očitovanje svijetu. Prvi je stav traženje, brižljivo traženje, drugi je ravnodušnost, a treći strah.

Brižljivo traženje: mudraci ne oklijevaju krenuti na put kako bi tražili Mesiju. Stigavši u Jeruzalem raspituju se: „Gdje je taj novorođeni kralj židovski? Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti“ (r. 2). Dugo su putovali i sada brižno nastoje otkriti gdje se nalazi novorođeni Kralj. U Jeruzalemu se obraćaju kralju Herodu koji od glavara svećeničkih i pismoznanaca traži da se raspitaju o mjestu gdje se trebao roditi Mesija.

Tom se brižljivom traženju mudraca suprotstavlja drugi stav, a to je ravnodušnost svećeničkih glavara i pismoznanaca. Ovi su bili vrlo komotni. Poznawali su Pisma i znaju dati ispravan odgovor o mjestu rođenja: „U Betlehemu judejskome jer ovako piše prorok“ (r. 5). Oni znaju, ali se ne trude počti tražiti Mesiju. Betlehem je udaljen samo nekoliko kilometara, ali oni ostaju tu gdje jesu i ne miču se.

Još je negativnije treće, Herodovo ponašanje, a to je strah. On se boji da mu to Dijete ne oduzme vlast. Poziva mudrace i od njih razaznaje vrijeme kad se pojavila zvijezda, te ih šalje u Betlehem govoreći im: „Pođite [...] i pomno se raspitajte za dijete. Kad ga nađete, javite mi da i ja pođem te mu se poklonim“ (rr. 7-8). Herod zapravo nije htio otići pokloniti se Isusu. On želi znati gdje se nalazi dijete, ne zato da mu se pokloni, nego da ga ukloni, jer ga je smatrao suparnikom. Pazite dobro: strah uvijek vodi do licemjerja! Licemjeri su takvi zato što imaju strah u srcu.

To su tri stava koja nalazimo u Evanđelju: brižno traženje mudraca, ravnodušnost svećeničkih glavara i pismoznana, onih koji su poznavali teologiju, te Herodov strah. I mi možemo razmisliti i odlučiti koja ćemo od ta tri stava zauzeti? Želim li brižno poći k Isusu? Ili pak reći: „Meni Isus ništa ne govori... neću se zamarati time...". Ili se pak bojim Isusa i u svojem ga srcu želim izbaciti?

Samoljublje može dovesti do toga da se Isusov dolazak u vlastiti život može smatrati prijatnijom. Tada se nastoji zatrti ili ušutkati Isusovu poruku. Kada se u životu slijede ljudske ambicije, lagodnije perspektive, sklonosti zla, Isusa se doživljava kao zapreku.

S druge strane, uvijek je prisutna i kušnja ravnodušnosti. Iako znamo da je Isus Spasitelj – naš, svijetu nas –, radije živimo kao da on to nije. Umjesto da se ponašamo u skladu s vlastitom kršćanskom vjerom, držimo se načela svijeta koja vode do toga da udovoljavamo sklonostima prema oholosti, prema žeđi za moći i bogatstvima.

Pozvani smo, naprotiv, nasljedovati primjer mudraca i biti brižni u traženju te spremni također uložiti trud kako bismo u svojem životu susreli Isusa. Moramo ga tražiti da bismo mu se poklonili, dao bismo prepoznali u Njemu našega Gospodina, Onoga koji pokazuje pravi put koji treba slijediti. Ako imamo takav stav, Isus nas uistinu spašava, a mi možemo živjeti lijepim životom, možemo rasti u vjeri, u nadi, u ljubavi prema Bogu i braći

Utecimo se zagovoru Presvete Marije, zvijezde vodilje ljudskog roda na njegovu putu kroz povijest. Neka uz njezinu majčinsku pomoć svaki čovjek prisprije Kristu, Svjetlu istine, a svijet neka napreduje na putu pravедnosti i mira.

Nakon molitve Anđeoskoga pozdravljenja

Draga braćo i sestre!

Neke Istočne Crkve, katoličke i pravoslavne, ovih dana slave Rođenje Gospodinovo. Upućujem im svoje najsrdačnije čestitke. Neka to radosno slavlje bude izvor nove duhovne snage i zajedništva među svima nama kršćanima, koji ga priznajemo Gospodinom i Spasiteljem. Posebnu blizinu želim izraziti koptskim pravoslavnim kršćanima te srdačno pozdraviti moga brata patrijarhu Tawadrosa II. o radosnoj prigodi posvećenja nove katedrale u Kairu.

Na svetkovinu Bogojavljenja slavi se Svjetski dan svetoga djetinjstva, koji ove godine poziva mlade misionare Isusov pogled učiniti svojim, kako bi postao dragocjeno vodstvo u njihovu zauzimanju u molitvi, bratstvu i solidarnosti s vršnjacima koji su u najvećoj potrebi.

Isusovo krštenje na rijeci Jordanu

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji, blagdan Krštenja Gospodnjega, 7. siječnja 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnjim blagdanom Krštenja Gospodnjega završava božićno vrijeme i taj nas blagdan poziva razmišljati o našem krštenju. Isus je htio primiti krštenje koje je na Jordanu propovijedao i dijelio Ivan Krstitelj. Bilo je to krštenje pokore: oni koji su mu pristupali izražavali su želju da budu očišćeni od grijeha, te su se, uz Božju pomoć, trudili započeti novi život.

Shvaćamo tako veliku Isusovu poniznost. On koji nije imao grijeha, stao je u red s pokajnicima, bio je među njima kako bi primio krštenje na rijeci. Kolika Isusova poniznost! Na taj je način očitovao ono što smo proslavili na Božić, a to je Isusova raspoloživost da uroni u rijeku čovječanstva, da preuzme na sebe mane i slabosti ljudi, da dijeli s njima želju za nadvladavanjem svega što udaljuje od Boga i što braću

čini strancima. Kao i u Betlehemu, tako i duž obale rijeke Jordana Bog ispunja obećanje da će preuzeti na sebe sudbinu ljudskoga bića, a Isus je konačni i opipljivi Znak toga. Preuzeo je na sebe brigu o svima nama, u životu, u svakom danu.

U današnjem se Evanđelju ističe da Isus, „čim izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na nj" (Mk 1, 10). Duh Sveti koji je djelovao od početka stvaranja i vodio Mojsija i narod u pustinji, sada silazi u punini na Isusa da mu dadne snage da ispuni svoje poslanje u svijetu. Duh Sveti je tvorac Isusova i našega krštenja. Duh je taj koji otvara oči srca za istinu, on je taj koji nas potiče na put ljubavi i prenosi nam nježnost Božjega oprostjenja. Vodi naš život na put ljubavi. On je dar koji je Otac dao svakome od nas na dan krštenja. On, Duh, prenosi nam nježnost Božjega oprostjenja. Po istom tom Duhu razliježe se Očeva riječ objave: „Ti si Sin moj" (r. 11).

Blagdan krštenja Isusova poziva svakog kršćanina da se sjeti svoga krštenja. Ne mogu vas pitati pamтите li dan krštenja, jer ste većina bili djeca kao i ja; krštenje smo primili još kao djeca. Ali ću vam postaviti drugo pitanje: znate li datum svoga krštenja? Zna li na koji ste dan kršteni? Neka svaki od vas o tome razmisli. A ako ne znate datum ili ste ga zaboravili, kad se vratite kući, pitajte majku, baku, stricu, strinu, djeda, kuma, kumu: koji je datum? I taj datum uvijek moramo imati u sjećanju, jer je to datum koji se slavi, to je datum našeg početnog posvećenja, datum na koji nam je Otac dao Duha Svetoga koji nas podupire na našem putu, to je datum velikog oprostjenja. Ne zaboravite: koji je datum moga krštenja?

Zazovimo majčinski zagovor Presvete Marije, da svi kršćani uzmognu sve više shvaćati dar krštenja i trude se dosljedno ga živjeti, svjedočeći ljubav Oca i Sina i Duha Svetoga.

Prilog prikazi

Osluškujući Božju riječ

Knjiga homilija dr. fra Ivana Karlića u izdanju „Kršćanske sadašnjosti“

Franjevac i profesor dogmatske teologije na Katoličkome bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu dr. fra Ivan Karlić knjigu svojih homilija za aktualnu liturgijsku godinu „B“ „Osluškujući riječ Božju“, objavljenu u izdanju Kršćanske sadašnjosti, posvetio je „vjernicima koji ustrajno, strpljivo i vjerno osluškuju Božju riječ i njezino tumačenje na 'podnevnoj' misi na zagrebačkom Svetom Duhu“.

U uvodu, pak, navodi: „Pripremajući se kao mladi svećenik za jednu nedjeljnu propovijed, naišao sam na zbirku homilija jednoga dominikanskog propovjednika koji je u uvodu vrlo ozbiljnim riječima pozivao propovjednike da se ozbiljnije pripremaju za nedjeljne propovijedi i homilije, jer milijuni vjernika dolaze na misu, slušaju Božju riječ i svećenikove ili biskupove propovijedi, te imaju pravo čuti nešto što je dobro i ozbiljno pripremljeno, a ne 'priče i pričice'. Ostao sam fasciniran ozbiljnošću riječi nepoznatog mi dominikanca, također i njegovom hrabrošću da otvoreno progovori o pojavi koja se, nažalost, događa i među svećenicima ili biskupima, te njegovom iskrenom i bratskom pozivu na savjest i na odgovornost. Svakako su mi njegove riječi dale misliti...“ Navodeći da je svaka od propovijedi donesena u ovoj knjizi zaista i izgovorena na nedjeljnim misama, gdjekad neznatno izmijenjena, proširena ili skraćena, autor zaključuje: „Nastojao sam ovdje biti što je moguće konkretniji u promišljanju nad Božjom riječi, jer smatram da cilj nedjeljnih propovijedi i homilija i jest nastojanje oko primjenjivanja Božje poruke u konkretnom življenju“. (ika-sp)

„Nepobačeni Sokrat“

Knjigu Petera Kreefta objavila je Kršćanska sadašnjost

U knjizi „Nepobačeni Sokrat“ u formi triju „dijaloga“ Peter Kreeft, profesor filozofije na Boston Collegeu i autor niza knjiga iz područja filozofije i kršćanske teologije, od kojih su neke postale prave uspješnice po čitavome svijetu, zamišlja kako bi bilo kad bi se antički filozof Sokrat odjednom pojavio u sadašnjosti, u današnjoj Ateni. Tako zamišlja dijalog između Sokrata i trojice protivnika njegovu mišljenju, dostojnih rasprave - liječnika, filozofa i etičara te psihologa – o pitanjima i argumentima vezanima uz pobačaj. U knjizi i sam autor nastoji primijeniti poznatu sokratovsku metodu – ovdje, kako bi se emocionalna opravdanja pobačaja osporila snagom, jasnoćom i očitošću racionalnih argumenata protiv pobačaja. Njegov Sokrat nije samo neumoljiv logičar nego se pokazuje i vrlo duhovitim sugovornikom, koji dovodi u pitanje standardnu, stereotipnu retoriku i strastveno zauzimanje stajališta u današnjim raspravama o pobačaju. Pitanja oko kojih se odvija cijela rasprava su sljedeća: Je li pobačaj pravo žene? Kada počinje ljudski život? Trebamo li ozakoniti moralnost?

Knjigu „Nepobačeni Sokrat. Dramatična rasprava o pitanjima oko pobačaja“ objavila je Kršćanska sadašnjost. (ika-sp)

„Osoba, etika i nacija“

Knjiga donosi rasprave, studije i članke dominikanca Franje Hijacinta Eterovića (1913-1981)

U izdanju nakladne kuće Glas Koncila, u okviru edicije „Hrvatska katolička baština“, objavljena je knjiga „Osoba, etika i nacija“. Knjiga donosi rasprave, studije i članke dominikanca Franje Hijacinta Eterovića (1913-1981), filozofa, teologa, sveučilišnog profesora, pastoralnog i kulturnog djelatnika, putopisca, urednika, enciklopedista i publicista.

Tekstovi su raspoređeni u tri tematske cjeline: Osoba obuhvaća članke koji govore o problemu ljudske slobode i sreće te o kršćanstvu kao jedinstvenom odgovoru na povijesne stranputice ljudskog duha; Etika donosi tekstove koji zastupaju ideju (nad)naravnog zakona i naravnog prava kao temelja obnove modernog čovjeka, radnika, društva i države; Nacija uključuje tekstove koji govore o graničnim pojmovima nacionalizma i domoljublja, nadnacionalnim vrijednostima kršćanskog univerzalizma i međunarodne suradnje, etičkom nasljeđu hrvatskog naroda te mukotrpnom i kontroverznom ozbiljenju njegovoga državotvornog potencijala.

Knjigu je priredio (uvodna studija, izbor tekstova, životopis, bibliografija, literatura) fr. Domagoj A. Polanščak, OP, izvijestila je stranica dominikanci.hr. (ika-sp)

Jača nazočnost Svete Stolice na društvenim mrežama

Platforma Vatican News okuplja više od 4 milijuna korisnika na društvenim mrežama. Pokretanje globalne stranice na Facebooku okupilo je više od tri milijuna pratitelja na stranicama koje nude sadržaj na engleskom, talijanskom, francuskom, njemačkom, španjolskome i portugalskom jeziku, objavio je portal Vatican News koji je nastao reformom vatikanskih medija. Na Twitteru su aktivni računi @vaticannews i @radiovaticanaitalia sa 635 tisuća pratitelja. YouTube kanal koji emitira na šest jezika ima 309 tisuća pretplatnika, a profil Vatican News na Instagramu prati 125 tisuća pratitelja. Također postoji profil pape Franje @Pontifex na Twitteru koji prati 44 milijuna korisnika na devet jezika, te Papin profil na Instagramu @Franciscus koji ima više od pet milijuna pratitelja. (ika-rv/sp)